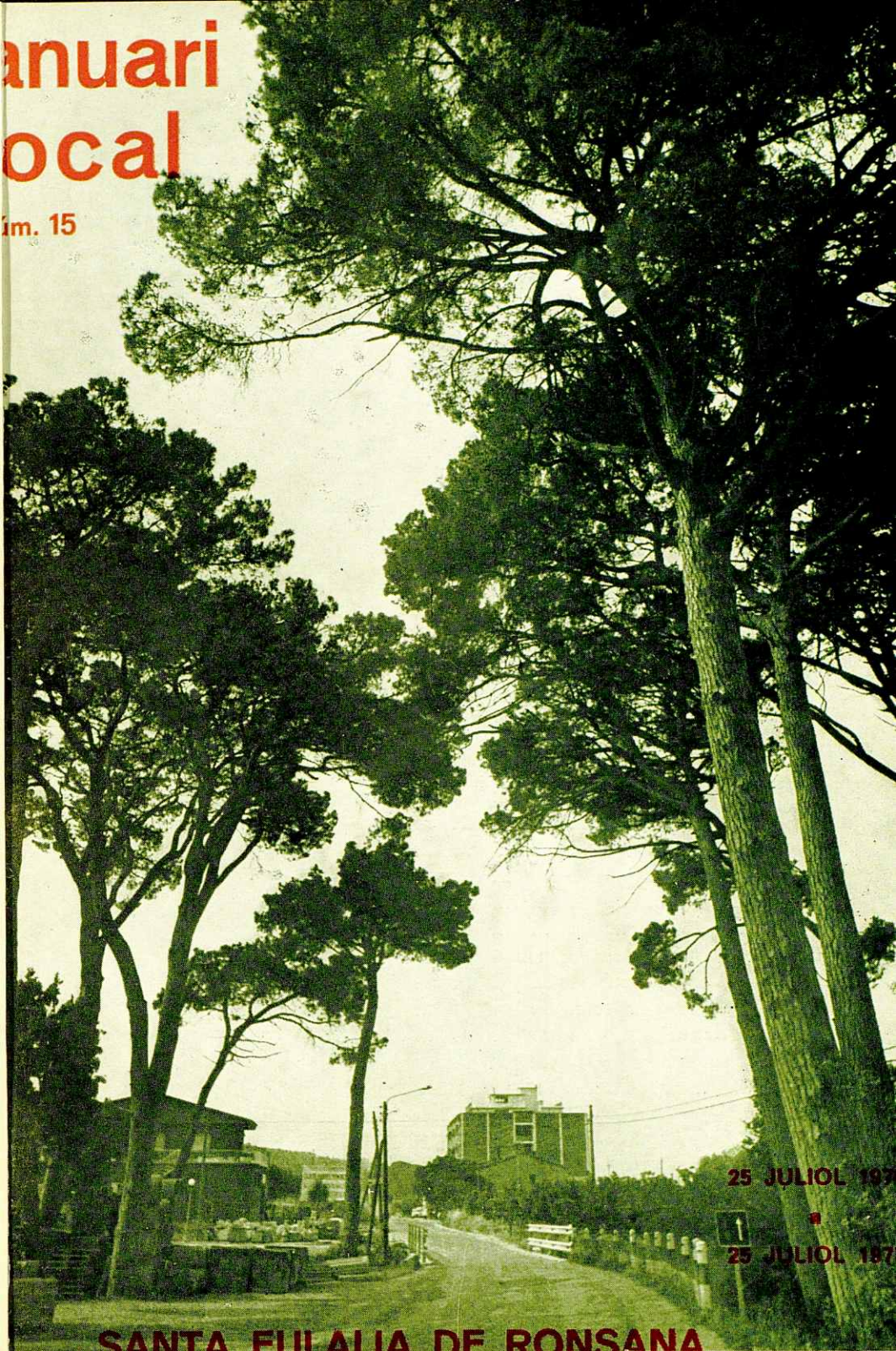

anuari ocal

im. 15

25 JULIOL 197

25 JULIOL 197

SANTA EULÀLIA DE BONSANA

SUMARI

	Pàgina
Presentació	1
Parròquia... ..	2
Ajuntament	5
Eleccions... ..	9
Vehicles	10
La actualidad 50 años atrás	11
Hermandad de Labradores y Ganaderos... ..	14
Asistencia Social	16
Parvulari Sta. Eulàlia	17
Telèfons	18
La revista RONSANA	19
Festes de Primavera	20
Festa Major 1977... ..	22
Festa Major 1976... ..	24
XIII Concurs Provincial de Fotografia	27
Asociación «Mas Vendrell»	30
Asociación «La Primavera»	30
Patronat Municipal de Cultura i Esports	32
Sección deportiva, Fútbol	34
C. Natación Sta. Eulalia	36
Ciclisme	39
Societat de Caçadors	42
Excursionisme	44
Agrupació Folklòrica Sta. Eulàlia	45
Teatre	46
La Passió... ..	47
Cases que tenen història: Can Uñó	50
Sección Agrícola y Ganadera	54
Agrupació Pares Alumnes	57
Escuelas Nacionales	58
Cada any un personatge: Jaume Uñó	59
Humor	13, 21, 26, 56, 62, 63

D. Legal B-32.806 - 1977

I. G. Sta. Eulalia - Santa Eulalia de Ronsana

Foto portada: Jordi Iglesias

*El Batlle de l'Ajuntament
de Santa Eulàlia de Ronçana*

Saluda

al Sr. Batlle de l'Ajuntament de Granollers i li
tramet un exemplar de l'Anuari Local, al mateix
temps el convida per a que assisteixi als actes
que es cel.lebraràn durant els dies de la Festa
Major,

Francesc Brustenga i Galceran

*aprofita gustos aquesta ocasió per oferir-li el testimoni de la seva
consideració més distingida.*

Santa Eulàlia de Ronçana, a 8 de 'agost de 1977

Pòrtic

Creient interessant la seva publicació, volem de nou amb aquest número donar continuïtat a l'ANUARI, que any darrera any, s'ha anat editant d'ençà del 1963, unes vegades amb més encert, d'altres no tant, però sempre intentant que fós un recull d'aquelles dades més transcendents en el desenvolupament del nostre poble.

Així, doncs, el posem a les vostres mans esperant que l'acceptareu de bon grat. I aprofitant que coincideix la seva publicació amb les diades de la Festa Major, volem desitjar-vos que aquestes siguin per a tots ben agradables.

LA CORPORACIÓ MUNICIPAL

PARRÒQUIA

AMB EL POBLE

Poble i capellà una mateixa sort

Si mai heu sentit dir: «És un capellà de bosc», o «pertany al clero ru ral», o «en tal és un rector de poble»... segurament haureu observat que sovint qui ho diu acompanya aquests mots amb un to de complaguda benevolença.

El poble i el seu capellà han corregut sempre una mateixa sort —no discutirem ara que en alguna ocasió algun rector s'hagi sentit reietó, o més exactament senyor feudal—, però per fer honor a la veritat hem de reconèixer que poble i rector han anat de tronc a les verdes i a les madures.

Quan durant la passada guerra dels tres anys els capellans foren perseguits amb dolenteria ¿qui els perseguia sinó escamots d'homes manats, vinguts d'altres pobles veïns que mai no haurien gosat empaitar el rector del seu poble?... com que, per fas o per nefas, s'estimaven!!

Els uns a cobrar i els altres a pagar?

Darrerament he hagut de parlar molt sobre la paga que l'Estat dona als capellans: com que de totes totes és un escàndol parlar d'apujar el sou dels capellans, mentre el poble s'adona que amb el seu sou ja no pot fer festa! És tan bonic seguir compartint una mateixa sort, que, són força en nombre els capellans de la nostra Església que renuncien a l'augment en pro dels aturats laborals.

—...!— Que si hi ha atur laboral? A Santa Eulàlia potser no, i a Lliçà tampoc, però no cal gaire perspicàcia per adonar-se que mentre els partits polítics celebren la democràcia com si d'un festival es tractés, els grans problemes del país segueixen en espera de resposta i d'atenció urgent.

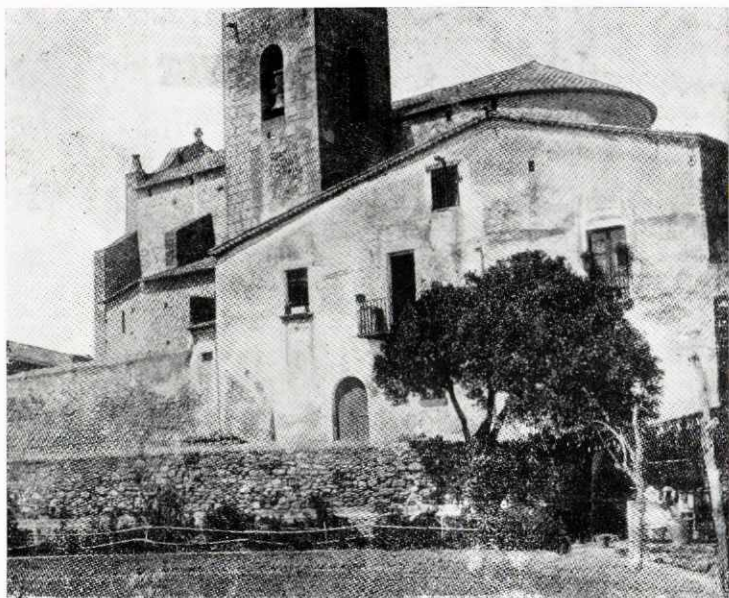
L'atur laboral, el mal d'avui

Si la crisi econòmica de la societat liberal i neocapitalista és general a Europa, a Espanya queda accentuada pel canvi de govern amb la disminució d'inversions tant des de l'estranger com dels mateixos empresaris i financers de l'Estat espanyol.

Disminució del turisme, retorn dels emigrants, davallada de les exportacions, encariment de les matèries primes... tot plegat duu a una crisi interior de caràcter econòmic i social: heus ací la clau de l'atur laboral que sofreix el nostre país. I en dir «el nostre país» entenguem més aviat homes i dones ben concrets, ben personals, amb llurs fills i llurs vells; especialment treballadors que passen dels quaranta anys, dones en edat de ser mares, joves que voldrien començar a treballar, líders sindicals o polítics represaliats, emigrants que retornen... si podíem anomenar-los amb noms i cognoms els sentiríem més fills del nostre Poble, carn de la nostra carn, membres de la nostra comunitat per més que visquin a Barcelona o a Andalusia.

De l'origen de la paga de l'Estat o del destí

Pensava parlar de l'origen de la paga de l'Estat als capellans quan entre

Una casa del poble que voldríem que tothom pogués sentir com la casa del poble.

els anys 1836 i 1851 l'Estat expropià a l'Església pràcticament totes les finques amb les rendes de les quals se sostenia. I volia parlar-ne perquè a l'arxiu parroquial de Sta. Eulàlia hi ha bona documentació de com anaren les expropiacions a les parròquies de la baronia de Montbui (Lliçà d'Amunt, Palaudàries, Santa Eulàlia, L'Ametlla, Bigues, Riells) però —mireu per on!— m'he encallat a parlar no pas de l'origen històric de la paga de l'Estat als capellans, sinó d'on van a parar pràcticament les pagues de molts capellans en uns moments d'ignorància i desprestigi de l'Església; perquè és ben cert que, tot d'un plegat, després d'un temps de tantes reunions per les rectories i després de tanta solidaritat, s'ha girat una ventada d'antipaties i de burles sornegueres que ens volen dividir.

Qui trencarà l'amistat?

Aleshores de l'expropiació, els perjudicats foren els treballadors de la terra perquè... de comprar-la ells: no res! i d'haver d'entendre's amb uns amos o uns altres, els segons, els burgesos que compraven les finques subhastades a l'Església, foren més mal carats i més exigents.

Avui, que els polítics facin, i que els eixerits diguin, jo penso que, amb fe o sense fe, el que hauríem de defensar és la nostra amistat entre veïns d'un mateix poble, units a una mateixa sort; que en aquest món es pot prescindir de moltes coses: del cafè, del cotxe, del pa blanc..., i fins i tot de compartir una mateixa fel!, però del que no ens podem estar és de mirar-nos amb la cara alta, de fit a fit, i sentir-nos germans.

Pere Farriol i Vinyes, prev.

Ajuntament

La composició de l'Ajuntament d'ençà de l'any passat, no ha variat, éssent les mateixes persones qui el formen.

En quan als funcionaris tècnics i administratius, tampoc s'ha d'esmentar cap canvi.

El nombre d'habitants que hi ha segons el resultat de la rectificació del Padró el 31 de desembre de 1976, es de 2.021, desglossats de la següent manera:

Homes	1.043
Dones	978
Veïns caps de família	618
Veïns no caps de família	678
Domiciliats	725

La liquidació del pressupost ordinari de l'any passat va resultar així:

Existència en caixa el dia 31 de desembre	73.067 pessetes
Crèdits pendents de cobrament	6.364.350 »
	6.437.417 pessetes
Obligacions pendents de pagament a 31-12-76	4.224.152 »
Superàvit	2.213.265 pessetes

El pressupost ordinari que s'ha aprovat per aquest any, per ingressos i despeses, es de 15.504.124 pessetes i en els capítols queda fixat així:

DESPESES

Personal actiu	3.429.627 pessetes
Material i diversos	7.195.000 »
Classes passives	15.414 »
Subvencions i participac. en ingres.	1.454.045 »
Extraordinaris i de Capital	3.304.850 »
Reintegrab., indetermin. i imprevistos	105.188 »
Total	15.504.124 pessetes

INGRESSOS

Impostos directes	4.420.000	pessetes
Impostos indirectes	1.600.000	»
Taxa i altres ingressos	5.145.000	»
Subvenc. i participacions en ingressos	4.114.124	»
Ingressos patrimonials	15.000	»
Eventuals i imprevistos	210.000	»
Total	15.504.124	pessetes

L'Anuari veiem que no ha de servir exclusivament per enumerar totes i cadascuna de les coses que durant l'any es puguin realitzar, cal també que aquestes es valorin, es sospesin per veure tot el bó i tot el que no ho ha estat tant. Però és clar que si ho féssim nosaltres cauríem en una subjectivitat que de res serviria, per això ens limitarem a citar algunes de les coses que des de l'Ajuntament s'han fet, i deixem que vosaltres en digueu el que us sembli.

SERVEIS

Va aconseguir-se que l'empresa Segalés modifiqués el recorregut que feia de l'itinerari per anar a Granollers i a la vegada que aquest tingués més freqüència. També va accedir en fer uns carnets per aquells nois i noies que estudien a Granollers i així els resulta una mica més econòmic.

Quan la companyia telefònica va instal·lar el servei automàtic, vam adreçar-nos a la Direcció perquè posessin més cabines de telèfons, doncs consideràvem que eren insuficients, sense aconseguir-ho.

Després de demanar-ho una Associació de Pares de nens d'una escola de la comarca, i després de parlar-ne, vam adreçar-nos, juntament amb altres Ajuntaments al Ministeri d'Educació, i particularment també, demanant que es resolgués el problema de sanitat escolar, sense que per el moment se'ns hagi donat cap resposta.

CULTURA I ESPORTS

S'ha col·laborat en uns casos a nivell econòmic, en d'altres organitzatiu o reivindicatiu amb:

El moviment d'esplai

El nou pont de Can Donat i el carrer asfaltat i enllumenat, ja acabats definitivament.

L'Agrupació folklòrica
 Trial
 Setmana Catalana de Ciclisme
 Congrés de Cultura Catalana
 Creu Roja
 Festes de Primavera
 Escoles
 Revista «Ronsana»
 Patronat Municipal de Cultura i Esports
 Ensenyament de català a les escoles
 Demanant amnistia
 Conferències, etc.

URBANISME I OBRES

Aprovació projecte delimitació de Sol
 S'ha acabat el pont de Can Donat i l'accés
 Vado torrent Margansana
 Arreglar camí de Caldes
 Començament de les obres d'una biblioteca i sala d'actes

Asfalt del pati de les escoles

S'han acceptat ja alguns terrenys cedits per a zones verdes i d'equipaments

Està aprovat el projecte d'ampliació del cementiri.

Està pendent d'aprovar-se definitivament el projecte d'un pont per a construir en el lloc on ara es emplaçat el vado.

Estan ja aprovats els avant-projectes següents: dispensari, camí de Caldes, estació depuradora. I estan encarregats els projectes per fer l'alineació de la carretera de La Sagrera, alineació dels carrers del Mig i Hostalets.

Està clar que no hem anomenat totes les coses i també es cert que n'hi ha moltes que cal realitzar i no hem fet. Desitgem que, mica a mica, puguin dur-se totes a terme.

La Corporació Municipal

QUINTES

En l'allistament del present any, foren allistats els nois següents:

1. *Josep Arbós Cabré*
2. *Francesc Barbany Puigdomènech*
3. *Jordi Bellavista Valls*
4. *Salvador Ciurans Mas*
5. *Antoni Gran Martínez*
6. *Jesús Hernández Arenales*
7. *Josep Oriol Maspons Safont*
8. *Antoni Peig Banús*
9. *Narcís Prim Padrós*
10. *Josep Puigdomènech Roura*
11. *Miquel Riera Barnils*
12. *Josep Rius Davi*
13. *Joan Antoni Rodrigo Artal*
14. *Francesc Xavier Rodríguez Latre*
15. *Salvador Salvadó Noguera*
16. *Josep Turell Martí*
17. *Jaume Valls Sabatés*

Eleccions

La necessitat de les eleccions es manifesta quan amplis sectors de la societat assumeixen postures d'oposició envers un règim de poder autocràtic, contrari als interessos de les classes populars i, al mateix temps, pels desitjos d'integració per part del franquisme en els organismes internacionals, principalment a la Comunitat Econòmica Europea, cosa que comporta, necessàriament, que la monarquia estigui legitimada democràticament.

Obligats, doncs, per aquests motius més determinants, les Corts, a proposta del Govern Suárez, aprovaren una Llei per a la reforma política i, conseqüentment, ells mateixos varen disoldre's en aprovar la Llei que posteriorment va ser refrendada pel poble, el dia 15 de desembre, amb la convocatòria d'un «referendum nacional». Seguidament, el Govern va redactar la Llei que tenia de regular les eleccions per escollir les noves Corts que en aquest nou cas estan composades per dues Cambres: el Congrés i el Senat, que tenen la feina prioritària d'elaborar una nova constitució.

Paral·lelament, es promoció des del Govern la «Unión del Centro Democrático» que es presentà a les eleccions com una opció de «Centre».

Tota aquesta situació descrita s'emmarca dins un context plè de grans contradiccions i confusions, pròpies de qualsevol període de transició, quan, per exemple, a situacions semblants, la Llei s'aplicava en un cas i en l'altre ni s'utilitzava; per tant sotmès totalment a l'arbitrarietat dels governants. En definitiva les llibertats públiques de premsa, d'associació, manifestació, d'expressió etc., es veuen sotmeses a un «tolerar» que no té uns límits definits.

Una preocupació important del Govern, fou, i segueix essent, la legalització dels partits que en els seus fins i en les seves sigles denoten un caire nacionalista, republicà o bé que van en contra d'una democràcia formal.

Amb tot això la situació pre-electoral es presentà molt fragmentada en quan a opcions polítiques, donada la gran quantitat de partits que en poc temps van sortir a la llum. No obstant, la majoria d'ells es va aglutinar segons afinitats que simplificaren les possibilitats d'opció dels electors, formant coalicions. Aquestes foren principalment, a nivell de tot l'estat, la U.C.D., el P.S.O.E., A.P., P.C.E. i P.S.P. A nivell de Catalunya van ser: Pacte Democràtic, Socialistes de Catalunya, U.C.D., P.S.U.C., etc.

Analitzant, ja, el resultat de les eleccions va resultar:

A nivell de tot l'Estat, en primer lloc la «Unión de Centro Democrático»; en segon lloc el P.S.O.E., seguits a una considerable distància i en el mateix ordre de P.C.E., A.P. y P.S.P.

A nivell de Catalunya, varen quedar en primer lloc «Socialistes de Catalunya», en segon lloc el P.S.U.C., en tercer lloc «Pacte Democràtic» i en el quart l'Unió de Centre.

A nivell de Sta. Eulàlia els resultats foren així:

Per el Congrés:

Pacte Democràtic	461
Socialistes de Catalunya	221
Unió de Centre Democràtic	128
P.S.U.C.	61
Democràcia Cristiana	56

Pel Senat:

Miquel Coll Alentorn	361
Josep Benet	349
Eduard Tarragona	296

El que ha quedat de manifest clarament, sobretot a Catalunya i també en part a Santa Eulàlia, és la voluntat del poble d'aconseguir totes aquelles institucions d'autogovern de Catalunya i d'un canvi profund en el tipus de societat que representi un avenç cap a una societat igualitària, com propugnaven les forces d'esquerra.

Vehicles que hi han a Santa Eulàlia

Autocars... ..	3
Camions	56
Cotxes	490
Furgonetes	87
Motos... ..	102
Bicicletes	106
Velomotors	189

Total 1.033

«La actualidad 50 años atrás»

SESION DEL DIA 6 de febrero, de 1927

Prevía convocatoria se ha reunido en la Casa Consistorial, los Sres. Concejales Pedro Bonet, José Poma, Ginés Barnils, José Viñeta, Martín Montal, bajo la presidencia del Sr. Alcalde, D. Jaime Dantí Puigdoménech, que abrió la sesión (actuando de Secretario, el Sr. José Viader). Seguidamente manifestó la presidencia que la misma tenía por objeto examinar, y en su caso aprobar el presupuesto ordinario formado para el año mil novecientos veintisiete. Examinados detenidamente todos y cada uno de los capítulos y artículos que comprende dicho presupuesto y hallándolos conformes se acordó por unanimidad prestarle aprobación, importando los ingresos y los gastos la suma de «veintinueve mil doscientas sesenta y cinco pesetas, setenta y seis céntimos. Se acordó que dicho presupuesto se exponga al público por el término de quince días y dos más, y después se remita copia del mismo al Ilmo. Sr. Delegado de Hacienda, a los efectos legales que procedan.

SESION DEL DIA 27 de abril

«Visto el expediente tramitado en este municipio para la subasta pública de las obras para la construcción de la nueva Casa Consistorial. Se acuerda adjudicar definitivamente el remate a D. Juan Domingo Masjuan como autor de la proposición número dos, quien hará efectiva en la forma y plazos consignándose en este expediente, la suma de «veintitrés mil setecientas noventa pesetas, por el contrato de referencia. Notifíquese este acuerdo al citado D. Juan Domingo Masjuan, y a la vez, requiérasele para que en un término de diez días, presente documento que acredite haber constituido la fianza definitiva.

SESION DEL DIA 13 de junio

«Acto seguido manifestó la presidencia, que esta sesión tenía por objeto proceder al nombramiento de Teniente de Alcalde vacante por defunción de D. Claudio Rosás Solé, por lo que se invitó a los Sres. Concejales para que se pusieran de acuerdo, a cuyo fin suspendió la sesión por cinco minutos. Reanudada, se procedió a la votación por medio de papeletas, resultando elegido por siete votos D. José Viñeta Poma, quien proclamado Teniente de Alcalde, tomó inmediatamente posesión del cargo, recibiendo las insignias inherentes al mismo.

SESION DEL DIA 17 de julio

«Acto seguido manifestó la presidencia, haber recibido un oficio del Excmo. Sr. Gobernador Civil, por el que manifiesta haber nombrado a D. Fructuoso Franch Valls, concejal electivo de este Ayuntamiento, en la vacante producida por fallecimiento de D. Claudio Rosás Solé, de cuyo oficio, de

orden de la presidencia dio lectura el infrascrito Secretario, manifestando el Sr. Alcalde, que esta sesión tenía por objeto poner al Sr. Franch en posesión del cargo. Presente en este acto el expresado Fructuoso Franch Valls, nombrado concejal de este Ayuntamiento, se le dio posesión del cargo, recibiendo al efecto las insignias del mismo y pasó a ocupar en el consistorio, el escaño correspondiente».

SESION DEL DIA 3 de septiembre

«Seguidamente manifestó la presidencia que el objeto de esta sesión era examinar y en su caso aprobar, el presupuesto Municipal Extraordinario, formado para el año actual de 1927. Examinado detenidamente todos y cada uno de los artículos y capítulos que comprende dicho «presupuesto extraordinario» y hallándolo conforme, así los ingresos como los gastos, se acordó por unanimidad prestarle aprobación, importando los ingresos y los gastos, «treinta mil cuatrocientas cuarenta y cinco pesetas» acordando además que dicho presupuesto se exponga al público por el término de quince días, y se remita al Ilmo. Delegado de Hacienda de esta provincia, a los efectos legales que proceda.

SESION DEL DIA 20 de octubre

«Acto seguido a propuesta del Sr. Alcalde Presidente, se acordó ceder gratuitamente a la Excma. Diputación Provincial de Barcelona, la carretera construida por este Ayuntamiento, que de este pueblo enlaza con la de Parets a San Lorenzo Savall-Llinás, y para el caso de que ésta acepte la acción y tras-paso de la referida carretera, se faculta al Sr. Alcalde, para que en nombre y representación de este Ayuntamiento formalice y firme correspondiente escritura pública, para que la Excma. Diputación Provincial pueda hacer el uso que más le convenga, de la mencionada carretera».

SESION DEL DIA 4 de diciembre

«Seguidamente dióse cuenta de una instancia de D. José Brustenga Oller, vecino de este pueblo, manifestando que accediendo a requerimientos verbales de este Ayuntamiento está dispuesto a ceder gratuitamente y a perpetuidad al mismo, toda aquella porción de terreno enclavado en este término municipal de cabida aproximada a treinta metros cuadrados, que linda por sus cuatro puntos cardinales con la finca del cedente, bajo las condiciones siguientes.

PRIMERA. — Que el terreno ha de destinarse necesariamente a matadero público que deberá construirse y quedar terminado en el término de cuatro años, a contar de esta fecha.

SEGUNDA. — En la construcción del matadero irá comprendida la de los pozos o depósitos para recoger las aguas residuales procedentes de las operaciones del matadero, de forma que no aparezcan al exterior materias líquidas que produzcan mal olor o mala vista.

TERCERA. — Que en todo caso el camino que pasa por delante y por el lado del terreno objeto de dicha cesión, esté siempre a libre disposición del

propietario cedente y de sus arrendatarios, parceros, mozos, jornaleros y demás personas que hayan de pasar para servicios de las fincas del expnente.

CUARTA. — En el caso de que no se construyera el matadero en el plazo fijado, o bien que el Ayuntamiento deje de cumplir cualquiera de las demás condiciones indicadas, quedará rescindida la cesión y podrá el propietario de Can Brustenga reincorporarse por su propia autoridad del descrito terreno.

QUINTA. — Si el Ayuntamiento acepta la cesión en la forma deseada, deberá comunicarlo oficialmente al cedente haciendo constar en la comunicación todas las condiciones impuestas. El Ayuntamiento en vista de la precedente solicitud del Sr. Brustenga, después de detenida y armónica deliberación, acordó aceptar la cesión del terreno de su propiedad, para la construcción del matadero, bajo las condiciones impuestas por el Sr. Brustenga, y que anteriormente quedan transcritas.

Acordó asimismo manifestar a dicho Sr. Brustenga, el reconocimiento y gratitud de esta corporación municipal por la cesión referida, dándole a la vez, las más efusivas gracias. Finalmente acordó también la referida corporación municipal, facultar al Alcalde Presidente de la misma, D. Jaime Danti Puigdoménech, para que en su nombre y representación formalice y firme con el Sr. Brustenga, la correspondiente escritura pública de la cesión referida, con las condiciones antes transcritas.

Josep Casanovas

HUMOR per Bonet

Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos

y Comisión Local de la Mutualidad Agraria

ASUNTO: Reducción de la participación en el coste de los medicamentos de los trabajadores por cuenta propia en el Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social (B. O. E. núm. 133, de 4 de Junio de 1977).

Para conocimiento de los trabajadores afiliados en esta Comisión Local, transcribimos a continuación la Orden del 21 de Mayo de 1977 del Ministerio de Trabajo, por la que se reduce la participación en el coste de los medicamentos de los trabajadores por cuenta propia en el Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social.

Transcurridos dos años desde la promulgación de la mencionada Ley, las actuales circunstancias socioeconómicas aconsejan reducir dicha participación, que actualmente estaba fijada en el 50 por 100. En su virtud este Ministerio, a propuesta de la Subsecretaría de la Seguridad Social, dispone:

Artículo único. — La participación de los trabajadores por cuenta propia del Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social y de los familiares o asimilados a su cargo en el coste de los medicamentos se llevará a cabo abonando en la farmacia que los dispense un 30 por 100 del precio de venta de los mismos.

ASUNTO: Incremento de la cuantía de las prestaciones de Protección a la Familia de los trabajadores por cuenta propia.

Según Orden de 21 de Mayo de 1977 del Ministerio de Trabajo, por la que se incrementa la cuantía de las Prestaciones de Protección a la Familia de los trabajadores por cuenta propia del Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social (B. O. E. núm. 133 de 4-6-77).

Las Prestaciones de protección a la familia, tanto las de pago único como las de pago periódico, se otorgarán en los mismos términos, condiciones y cuantías establecidas para los trabajadores por cuenta ajena de este Régimen especial.

Disposición final. — Se faculta a la Subsecretaría de la Seguridad Social para resolver cuantas cuestiones de carácter general puedan suscitarse en la aplicación de la presente Orden, que entrará en vigor el día primero del mes siguiente al de su publicación en el «Boletín Oficial del Estado».

ASUNTO: Inclusión de los trabajadores por cuenta propia en el Censo del Régimen Agrario de la Seguridad Social. Elevación a 50.000 pesetas del límite máximo del líquido imponible.

Primera. — Dispondrán la difusión de la Orden mencionada entre los trabajadores afectados de esa Localidad, haciendo especial mención de que la inscripción de los mismos tiene carácter de obligatoriedad.

Segunda. — Los trabajadores por cuenta propia, titulares o arrendatarios de explotaciones cuyos líquidos impositivos sean superiores a 25.000 pesetas sin exceder de 50.000 deberán solicitar su inscripción en el Censo del Régimen Especial Agrario en la Comisión Local de su residencia. Al solicitar la inscripción deberán presentar:

- Declaración individual, modelo A. 14/1.
- Certificación del Alcalde-Presidente del Ayuntamiento, modelo A. 15/1.
- Declaración jurada en la que se exprese el líquido imponible que tiene señalado la finca o las fincas que constituyen su explotación. Junto con esta Declaración presentará, ante la Comisión Local, el o los recibos de pago correspondientes a la Contribución Territorial Rústica o Pecuaria que haya abonado en el último ejercicio o, en su caso, los de la Cuota Empresarial Agraria, documentos éstos que le serán devueltos en el acto, después de comprobada la veracidad de la declaración.

El plazo de presentación de solicitudes de los trabajadores por cuenta propia afectados por la presente disposición, queda fijado desde 1.º del actual mes de Julio hasta el 30 de Septiembre del año en curso.

PRESTACIONES DE PROTECCION A LA FAMILIA DE LOS TRABAJADORES POR CUENTA PROPIA DEL REGIMEN ESPECIAL AGRARIO DE LA SEGURIDAD SOCIAL, INCREMENTADAS, A PARTIR DEL 1.º DE JULIO 1977, POR LA ORDEN DEL MINISTERIO DE TRABAJO DE 21 DE MAYO DE 1977.

Pago periódico: (quedan fijadas en)

Por Esposa	375'—	Ptas.
Por hijo	250'—	»

Para las de pago único siguen las cuantías vigentes:

Nupcialidad	6.000'—	Ptas.
Nacimiento de hijo	3.000'—	»
Socorro fallecimiento	5.000'—	»

Resumen de cheques emitidos por esta comisión Local de la Mutualidad Agraria, correspondiente al período de Julio de 1976 a Junio de 1977, incluido el aumento del mes de Mayo y Junio del año 1977.

Con un total de 73 Pensionistas de Vejez, Viudedad e Invalidez, figuran en las nóminas de pago 7.297.507'— pesetas. En Ayuda Familiar de trabajadores por cuenta propia autónomos con un total de 47 mutualistas se han abonado 328.529'— pesetas. En trabajadores por cuenta ajena con un total de 34 mutualistas que reciben Ayuda Familiar se han abonado 386.439'— pesetas. En carácter de Seguro de enfermedad se han abonado por dicha Comisión Local 239.343'— pesetas. En Subsidios de Defunción 20.000'— pesetas. Por Asignaciones nacimientos 6.000 pesetas. En carácter de Asistencia Social 16.204 pesetas y Premios de nupcialidad 6.000 pesetas.

Asistencia Social

Ya ha transcurrido un año desde nuestro último contacto con toda la población por medio de este Anuario. En este período de tiempo se han realizado nuevas visitas con la consiguiente tramitación de nuevas solicitudes y a la vez se han solucionado casos que estaban pendientes, unos positivamente, mientras que otros han sido denegados.

Entre estos últimos hemos recibido respuesta negativa a solicitudes presentadas para ayuda por ancianidad o invalidez. Lamentamos haberlas recibido ya que nuestro deseo es que todos pudiesen cobrar, bien por haber cotizado en su época laboral o bien por tener derecho a la ayuda que por Asistencia Social concede dicho organismo. La negativa de los mismos se basa en que los familiares tienen medios económicos suficientes para poderles pasar una cantidad similar y es preferible concederlas a aquellas personas que, por carecer de familiares directos (se considera como tales: padres, esposa, esposo e hijos), están más necesitados.

Hemos realizado en el mes de febrero un cursillo especializado para Asistentes Sociales que trabajamos en Ayuntamientos. Allí hemos tenido ocasión de realizar contactos con otras profesionales de las cuatro provincias catalanas, así como con un matrimonio italiano que nos explicaron su forma de trabajar. Dado que los otros municipios eran mayores que el nuestro, muchas de las problemáticas existentes en ellos, nosotros no las tenemos, si bien por el contrario existen situaciones en nuestro medio que ellas desconocen.

Actualmente realizamos reuniones mensuales con las Asistentes Sociales de la comarca y de esta manera continuamos actualizando nuestra labor.

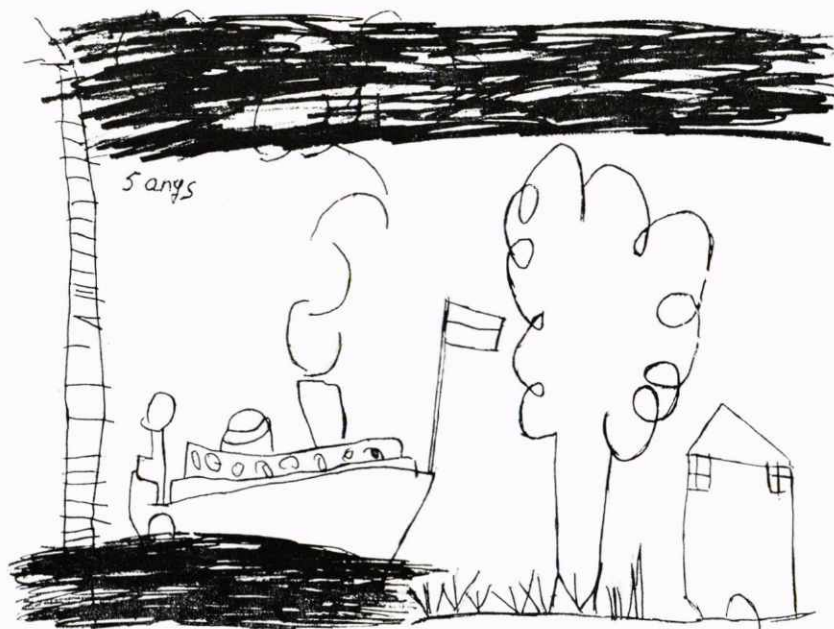
Algunas personas están preocupadas por el futuro de sus pensiones, dada la actual situación y preguntan si desaparecerán las mismas. Debo indicarles que no hay ninguna intención de hacerlas desaparecer, únicamente lo que puede suceder es que cambie el organismo que se ocupe de ellas. Actualmente se continúan mejorando las percepciones monetarias.

Se han tramitado solicitudes de pensión por mutilación de guerra y se ha propuesto la posibilidad de que las viudas de guerra tengan derecho a cobrar una pensión.

Nuevamente me pongo a disposición de toda la población, los jueves por la tarde de 4'30 a 5'30 en el despacho del Ayuntamiento.

MONTSERRAT DRETS LOPEZ
Asistente Social

PARVULARI SANTA EULÀLIA

El dibuix lliure

Un full en blanc, un llapis i la imaginació del nen són els elements necessaris perquè puguin expressar-se.

No és el més important que les ratlles siguin ben fetes, pot ésser més o menys net el dibuix, però el que realment importa és el significat.

Cal veure com moltes vegades els petits detalls sobresurten desproporcionadament del dibuix; així apreciem

que, moltes vegades, els dits d'una ma són més llargs que el braç.

El dibuix lliure serveix perquè el nen es formi la seva personalitat i expressi tot aquell món que el rodeja.

Veurem reflexades les coses que el nen creu que són més importants. Fins i tot podrem analitzar la seva iniciada personalitat i ens permetrà poder-lo ajudar per ampliar-la.

Reproduïm un exemple de dibuix lliure realitzat per un dels nens.

Telèfons

Ultims retocs per posar en marxa, a Santa Eulàlia, el telèfon automàtic, el passat mes de març.

Quasi puc assegurar que ha estat la primera vegada en la història de la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya que el servei automàtic d'una població ha tingut lloc puntualment en el dia fixat.

Aquesta població ha estat Santa Eulàlia de Ronsana. Prou sorgiren alguns entrebancs que dificultaven el poder complir amb el compromís contret, però amb constància i fermesa portaren a terme el seu propòsit, que de molt temps abans tenien ja programat.

Fou el dia 11 de març proppassat, cap a les dues de la tarda, quan tallaren la connexió que la central tenia amb cada un dels seus abonats; i escassament mitja hora més tard, cada abonat indistintament ja es podia marcar per ell sol les conferències, prescindint per complet de la central.

Així i tot permanesquérem unes setmanes en el mateix lloc, atenent totes les trucades per a donar el canvi del número que ens demanaven. Això durà fins el dia 7 d'abril (Dijous Sant) més o menys fins a les 4 de la tarda. Quan en aquesta hora ens tallaren les poques línies d'entrada que teníem, ens quedàrem desconnectats definitivament de tots i de tothom.

Aquest fou el final de la nostra actuació i de servei de telefonistes.

Agraïm ben de cor a tots els qui ens han encoratjat i expressat la seva satisfacció pel tracte i compliment del nostre deure.

I a tots aquells a qui hem defraudat us demanem disculpes. Gràcies a tots i disposeu.

Misericòrdia Travesa d'Arbós

LA REVISTA «RONSANA»

Novament hem d'escriure quelcom sobre la nostra Revista local. Potser seria bo, alguna vegada, que aquest comentari el fessin els lectors de «Ronsana» i no els que, a més de llegir-la, també la fem, doncs és possible que nosaltres no hi veiem els defectes que pugui tenir. Però sembla que els responsables de l'Anuari no ho han pas considerat així quan ens han encarregat, com de costum, que féssim l'escrit corresponent.

Es ja el desè any de publicació de «Ronsana» (com consta actualment a la portada), i la veritat és que el nostre comentari ha d'ésser molt semblant al de l'any passat, i l'altre, i l'altre..., si ens nem d'atendre a la vida de la revista durant aquest últim any: problemes (de manca de temps i econòmics) a l'hora de fer-la; satisfaccions (personals i col·lectives) quan està feta. És clar que el seu contingut no ha estat pas sempre del gust de tothom, i a vegades s'han exposat opinions contradictòries amb un to que no era potser el més indicat i que ha provocat alguna reacció tampoc prou ben ponderada. Això és inevitable si és vol que la revista tingui vida i reflexi la d'una comunitat que no és pas uniforme, sinó molt pluralista. Només depèn de la capacitat d'acceptació i de diàleg que tots i cadascun tinguem, perquè aquestes tensions siguin menys freqüents i més suaus. Estem segurs que aquesta democràcia tot just suara estrenada també ha de contribuir a aquest millorament. Si no és així, malament rai!

— — —

Potser una mica al marge del que és la revista, voldríem també deixar aquí constància d'un acte cultural i popular que va organitzar «Ronsana». Es tracta de l'annual «sopar de germanor» que des de fa uns anys reuneix als més directes redactors i col·laboradors de la revista, i al qual aquest any se li ha volgut donar un caire més ampli i popular, per intentar, de mica en mica, convertir-lo en una gran festa local de convivència i germanor dins del camp cultural.

Fou, com s'havia anunciat públicament, el dia 16 d'abril al Restaurant La Vall, que vam assistir-hi un centenar de persones, més o menys relacionades amb la revista o simplement simpatitzants. No volem pas fer una relació de totes les intervencions i parlaments de la vetllada (pràcticament tots els que més o menys participen en la redacció, i algun altre, com per exemple En Jaume Guillaumet, periodista, sots-director de «Catalunya/Exprés», invitat extraordinari), però sí que ens plau fer constar que tothom en va sortir plenament satisfet.

A més a més, s'hi va ajuntar l'aliciet de la concessió d'un premi que l'Associació de Propietaris de Zona Primavera ha instituit perquè serveixi com a reconeixement a l'entitat que durant l'any hagi portat a terme una activitat cultural més intensa i efectiva, que a partir d'ara s'anomenarà «Premi Ronsana». Va ser adjudicat, després de la deliberació d'un jurat força representatiu, a l'Agrupació Folklorica, amb la manifesta complaença de tots els assistents. Per molts anys!

— — —

I tornant a la revista, només agrair la col·laboració de tothom, especialment dels redactors, sense els quals seria impossible la seva confecció, i dels anunciants, principal suport per a la financiació. Esperem que ningú es cansi i que, contràriament, tant uns com els altres vagin augmentant progressivament. És l'única manera de que pugui subsistir la nostra

Revista RONSANA

El repartiment de xocolata. Cal que n'hi hagi per a tots!

Festes de Primavera

Les Festes de Primavera d'aquest any, es plantejaren, com en els altres, amb l'intent d'omplir una mica el buit existent en la vida cultural de Sta. Eulàlia, entenent que la cultura ha d'éser un mitjà a l'abast de tothom i que reflecti el context en el qual es mou, en el nostre cas Catalunya.

Per això, vam creure convenient des de l'inici, revaloritzar tot allò que fes possible que Catalunya recobrés la seva identitat en tots els aspectes. Així, en cada un dels tres anys que s'han organitzat, han estat sota un lema que no determinava necessàriament tot el conjunt de les festes, però que sí n'era l'eix fonamental; el primer any fou centrat en la commemoració del 500 aniversari de la publicació del primer llibre en català; el segon va ser una presentació i adhesió als principis del Congrés de Cultura Catalana i aquest any hem volgut recolzar la campanya llençada per l'Assemblea de Catalunya demanant l'Estatut.

La nostra intenció però, no era tan sols aquesta. Calia també que servís de plataforma per a discutir i informar-nos sobre temes més concrets que afectessin directa-

ment a Sta. Eulàlia, mitjançant conferències o taules rodones i altres actes on, per exemple, s'han plantejat qüestions com: problema d'Autopistes, Ajuntaments democràtics, ensenyament, urbanisme, eleccions, etc.

Asolir aquests fins veiem que no era possible sense la participació, en l'organització, de totes aquelles entitats de Sta. Eulàlia que pels seus fins poguessin estar interessats per la realització de les Festes, així com la d'aquelles persones que, sense estar en cap grup concret, en tinguessin ganes, cosa que llastimosament no s'ha aconseguit, sigui per error del plantejament del grup promotor o per poc interès dels sectors esmentats.

Passem ara a citar els actes organitzats enguany i que, per cert, no han tingut el ressò popular que esperàvem, cosa que ens ha fet replantejar si tenen raó de ser unes properes festes.

La presentació va ser un acte en el qual van parlar-nos en Joan Ruiz Calonja i en Joan Colomines sobre L'ESTATUT i, després, va projectar-se un reportatge gràfic del dia 11 de setembre de l'any passat, diada nacional de Catalunya. En els restants dies va fer-se una conferència sobre la situació pre-electoral, una gimkhana de cotxes, una ballada de sardanes, espectacles infantils, una obra de teatre, una sessió comentada de diapositives d'una ruta, una exposició de fotografies, un recital de cançó, i parades de llibres en tots els actes.

LA COMISSIÓ

HUMOR per Bonet

Programa Festa Major 1977

DIVENDRES, 12 d'Agost

A les 20

Inauguració de la **TÓMBOLA**, a favor dels subnormals i despeses del Casal.

A les 20'15

Inauguració de l'**Exposició** de les obres presentades al **XIII CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA**.

A les 20'30

A l'envelat, **SORTEIG DE PALCOS**.

A les 22'30

Gran **ESPECTACLE MUSICAL I HUMORÍSTIC** a càrrec de

«**LA TRINCA**»

posarà en escena

«**Trempera Matinera**»

DISSABTE, 13 d'Agost

A les 15

Al Camp de «Les vinyes noves», **TIRADA GENERAL DE TIR AL PLAT**.

A les 17

Al Camp Municipal d'Esports, **FUTBOL**:

C. D. Caldes - C. D. Sta. Eulàlia

(Prejuvenil)

C. D. GRANOLLERS

C. D. STA. EULÀLIA

(Juvenil)

A les 20

A l'envelat, **AUDICIÓ DE SARDANES**, a càrrec de la Cobla «**Principal de Girona**».

Santa Eulàlia de Ronsana

A les 23

Selecte CONCERT

a càrrec de la mateixa Cobla.

A les 24

BALL DE NIT, a càrrec de l'orquestra Principal de Girona i el conjunt **Singer's**.

DIUMENGE, 14 d'Agost

A les 10

Al Camp de «Les vinyes noves», **TIRADA SOCIAL I LOCAL DE TIR AL PLAT**.

A les 17

Al Camp Municipal d'Esports, **FUTBOL: Preliminar Infantil** (Programes apart)
C. D. BIGUES - C. D. STA. EULÀLIA
(Primers equips)

A les 23

BALL DE NIT, pels conjunts **Sierra Quemada i Grup Jonic**.

DILLUNS, 15 d'Agost

A les 17

Al Camp Municipal d'Esports, **FUTBOL: C. D. Canovelles - C. D. Sta. Eulàlia**
(Juvenil)

C. D. CANOVELLES
C. D. STA. EULÀLIA
(Primers equips)

A les 19

A l'envelat, **TEATRE INFANTIL**, a càrrec del grup «**U de Cuc**», amb la representació de l'obra **SUPERTOT**.

Acabada la funció, **FOCS ARTIFICIALS** anunciant la cloenda dels actes de la Festa Major.

Festa Major 1976

Actuació d'en
Lluís Llach

Entrega de
premis del
Concurs de
Fotografia

Festival infantil

Cada any, en aquest racó que ens concedeix l'Anuari Local, mirem de resumir més o menys el que ha sigut la Festa Major de l'any anterior. Si bé durant aquests dos últims anys els organitzadors ens havíem pogut felicitar degut als superàvits obtinguts, no ho podem fer ara per haver-hi el dèficit que vàrem tenir, i això que no va pas ser per la manca de públic...

Creiem que l'emplaçament ón es fa la Festa Major durant aquests últims anys, facilita molt més la concurrència de la gent i, al mateix temps, hi ha més extensió de terreny, el que permet que hi hagi tota mena d'altres distraccions, les quals donen un caire més arrodonit a la nostra Festa.

Els actes que es van realitzar, els recordarem seguidament:

DIJOUS, dia 5 d'agost: A les 7 de la tarda, com ja és clàssic en l'inici de la Festa Major, tritlleig general de campanes. A les 10 de la nit, va tenir lloc la Inauguració de la Tòmbola, que com ja se sap, aquests últims anys va a favor dels subnormals. Al mateix temps, s'inaugurava també el XII Concurs Provincial de Fotografia, donant pas seguidament, a dos quarts d'11, al Recital d'en LLUIS LLACH, el qual va agradar molt al nombrós públic que hi va assistir.

DIVENDRES, dia 6: A les 5 de la tarda, hi va haver el Festival Infantil, dedicat exclusivament a la mainada. A dos quarts d'11 de la nit, hi va haver Teatre, posant en escena l'obra titulada «Faixes, turbants i barretines», de Xavier Fàbregues. Potser per tractar-se de teatre experimental, no va ser gaire del gust del públic, cosa que va mirar de solucionar, acabada l'obra, la Guillermina Mota, amb la seva gràcia particular, i amb un Recital de bona qualitat. Va ser molt aplaudida.

DISSABTE, dia 7: A les 10, es va fer al camp de «Les vinyes noves», de la Societat de Caçadors de Sta. Eulàlia, una gran tirada social i local de Tir al Plat. Ja no hi va haver cap més acte, fins a les 6 de la tarda, al Camp Municipal d'Esports, amb un gran partit de futbol entre els equips O. de la Garriga i C.D. Sta. Eulàlia. A les 8, hi va haver un Festival de Natació, entre C.N. Montcada, C.N. Granollers i C.N. Sta. Eulàlia, i com a clausura del Festival, tingué lloc un fabulós Ballet aquàtic, el qual fou presentat pel C.N. Granollers. A les 11 de la nit, a l'envelat, hi va haver un animat Ball de Nit a càrrec d'OSCAR JANOT, LOS ALBAS i MANHATTAN. El fet que hi haguessin tres conjunts, potser va ésser una de les causes que va influir en que no hi haguessin prous beneficis econòmics. Malgrat tot, el públic no va restar defraudat.

DIUMENGE, dia 8: A les 9, va tenir lloc el I TRIAL STA. EULALIA, amb les categories sidecars, juniors, fèmina i veterans, amb sortida al costat de l'envelat. Al mateix temps, s'iniciava la GIMKHANA DE CAVALLS, ja tradicional durant aquests últims anys i organitzada, amb molt d'encert, per en Miquel Barbany. Mitja hora més tard, a dos quarts de 10, al camp de «Les Vinyes Noves», es va organitzar una Tirada general de Tir al Plat. A la 1 del migdia, va tenir lloc a l'envelat un espectacle infantil a càrrec dels coneguts i animadors «Comediants», el qual no va estar gaire animat de públic, potser degut a la poca coneixença d'aquest grup. A les 6 de la tarda, i al Camp Municipal d'Esports, hi va haver un gran partit de futbol

entre els equips C.D. Granollers i C.D. Sta. Eulàlia. Acabat el partit, l'envelat fou el lloc indicat per ballar-hi una bonica AUDICIO DE SARDANES, a càrrec de l'orquestra Caravana. Va ser molt animada també. Seguidament, la mateixa orquestra fou l'encarregada d'oferir al públic un selecte CONCERT, al mateix temps que era la indicada per animar el BALL de NIT, més aviat dedicat a la gent gran, juntament amb el GRUP JONIC, amb un caire més juvenil...

Abans del ball de nit, creiem oportú fer menció que, com a novetat, hi va haver un gran CASTELL DE FOCS, anunciant la cloenda dels actes de la Festa Major, el qual va donar un relleu més popular. La gent hi va assistir en grandíssima quantitat.

Aquesta va ser, resumit a grans trets, la Festa Major 1976, en la qual —descartant el dèficit obtingut, potser degut a haver-hi molts més actes que els acostumats en altres anys— no hi va manca el públic que es va mostrar satisfet dels actes realitzats, de la qual cosa ens alegrem plenament.

No ens queda res més per dir, sinó donar les gràcies a tots els veïns i simpatitzants per la seva assistència i desitjar-els-hi una tant o més agradable FESTA MAJOR 1977.

LA COMISSIÓ

HUMOR per Escobar

XIII CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA

Estem ja preparant novament el tradicional **Concurs Pruvincial de Fotografia** que aquest any veurà ja la seva tretzena edició. Poc suposàvem, l'any 1965, que aquell primer intent de reunir als aficionats locals i comarcals a la fotografia tindria una continuïtat tan regular i perllongada, i que es convertiria en una tradició gairebé indiscutible.

Naturalment, també ha passat les seves dificultats, i una d'elles va ser quan en canviar l'emplaçament de l'envelat i tot el seguiment que comporta, la sala de l'exposició va quedar massa allunyada del centre de la festa i, al mateix temps que va perdre bon nombre de visitants, també va deixar de constituir un alicient més per a tothom qui volia participar en la nostra Festa Major.

Però aquest problema el va solucionar l'any passat molt encertadament la Comissió de Festes instal·lant un pavelló desmuntable en la gran esplanada que ara és marc principal de la festa, i que va representar un lloc digne i cèntric que, ben segur, possibilita batre tots els rècords de visitants a l'exposició.

Esperem i desitgem que aquesta hagi estat ja una solució definitiva que permetrà l'organització i l'èxit d'una de les poques manifestacions artístiques i culturals de la Festa Major.

Transcrivim a continuació l'Acta del Concurs de l'any passat i les Bases que regeixen el d'enguay.

XII Concurs Provincial de Fotografia

ACTA DEL JURAT DE QUALIFICACIÓ

En el Saló d'Actes de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, a les 14 hores del dia 1 d'Agost de 1976, es reuneix el Jurat Qualificador del XII CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA de Santa Eulàlia de Ronçana, compost pels Srs. En Joan Mas i Marquès, President de Foto-Film del Vallès, de Granollers; En Josep M.ª Arboix i Salazar, soci de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, de Barcelona, i En Joan Cabot i Pañach, de l'Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia. Després d'un detingut examen de les obres presentades, acorden, per unanimitat, atorgar els premis de la següent forma i d'acord amb les Bases del Concurs:

CLASSIFICACIÓ TEMA SANTA EULÀLIA

Primer Premi, Trofeu Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia i 4.000 ptes., a l'obra «Rincón histórico», d'En Manel Franch Banús, de Sabadell.

2.^{on} premi, Trofeu Germandat Sindical de Pagesos i 2.500 ptes., a l'obra «La Font del Rector», d'En Rafael Ranis Gimeno, de Barcelona.

3.^{on} premi, Trofeu Pinsos Relats i 1.500 ptes., a l'obra «Bens», d'En Carles Albert Sigroni, de Barcelona.

- 4.^{rt} **premi**, Trofeu Diana Finsos, a l'obra «Font d'Abril», d'En Joan Mestres i Martí, de Sabadell.
- 5.[†] **premi**, Trofeu Subministres Cladellas, a l'obra «Foto n.º 2», d'En Enric Ferré i Morey, de Barcelona.
- 6.[†] **premi**, Trofeu Canon, a l'obra «L'Església», d'En Simeó Caba i Genescà, de Castellar del Vallès.
- 7.[†] **premi**, Trofeu Llibreria Carbó, a l'obra «Nova Frontera», d'En Lluís Corts, de Santa Eulàlia de Ronçana.
- 8.[†] **premi**, Trofeu Foto Jordi, a l'obra «Darreries de Juny», d'En Jordi Garrós, de Castellar del Vallès.
- 9.[†] **premi**, Trofeu Foto Mercè Bufí, a l'obra «Un nou dia», d'En Joan Rebollar i Segalés, de Martorelles.
- 10.[†] **premi**, Medalla de Foto-Film del Vallès, a l'obra «La Cruz», de D. Antonio Ruiz Correa, de L'Hospitalet de Llobregat.

CLASSIFICACIÓ TEMA LLIURE

- Primer premi**, Trofeu Magfic. Ajuntament de Sta. Eulàlia, a l'obra «Fantàstic», d'En Angel Lapaz, de Barcelona.
- 2.^{on} **premi**, Trofeu Caixa d'Estalvis Provincial, a l'obra «Eva», d'En Joan Mestres i Martí, de Sabadell.
- 3.er **premi**, Trofeu I Prat - Ag. Assegurances, a l'obra «L'ovni», d'En Joan Rebollar i Segalés, de Martorelles.
- 4.^{rt} **premi**, Trofeu Restaurants La Vall i Can Farell, a l'obra «Como un sueño», d'En Josep Rovira i Farré, de Vilafranca del Penedès.
- 5.[†] **premi**, Trofeu Forn i Pastisseria Sta. Eulàlia, a l'obra «La dona de les ruïnes», d'En Joan L. Mas Romero, de Sabadell.
- 6.[†] **premi**, Trofeu Granja Margansana, a l'obra «No me la quiteis», de Na Rosalina Camps de Cisa, de Manresa.
- 7.[†] **premi**, Trofeu COVASA, a l'obra «Primavera», d'En Joan Altimir i Cruells, de Balenyà.
- 8.[†] **premi**, Trofeu Estació Servei Sta. Eulàlia, a l'obra «Paisaje», d'En Josep Segalés, de Mollet del Vallès.
- 9.[†] **premi**, Trofeu Ferreteria Poma, a l'obra «Hondo», de Na Angelines Galán, de Barcelona.
- 10.[†] **premi**, Trofeu JOIERIA DURAN, a l'obra «Pensando en ti», de D. José-Luis Landry, de Sabadell.
- 11.[†] **premi**, Trofeu Joieria Sorigué, a l'obra «Perfil», d'En Josep Escofet, de Vilafranca del Penedès.
12. **premi**, Medalla Foto-Film del Vallès, a l'obra «En el parc», d'En Albert Coll i Castellà, de Barcelona.

CLASSIFICACIÓ RESIDENTS A SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- Primer premi**, Trofeu Associació Propietaris Zona Primavera, a l'obra «Primer i segon pla», d'En Jordi Iglesias i Vives.
- 2.^{on} **premi**, Trofeu Guarnicioneria Bultó, a l'obra «Voltants de la Font d'Abril», d'En Jaume Maspons i Safont.
- 3.er **premi**, Trofeu Fotos Alcalde, a l'obra «Capvespre», d'En Joan Dantí i Pañach.

I per a que consti, ho signen en el lloc, data i hora abans indicats.

Joan Mas i Marquès

Josep M.º Arboix i Salazar

Joan Cabot i Pañach

BASES del XIII Concurs Provincial de Fotografia

Organitzat per **Foto-Film del Vallès**, de Granollers, i **Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia**, i patrocinat pel Magnífic Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronsana

B A S E S

- 1.ª **Classificacions.** — TEMA SANTA EULÀLIA DE RONSANA i TEMA LLIURE.
Per al TEMA SANTA EULÀLIA DE RONSANA es premiaran les fotos que amb millor tècnica i sentit artístic es refereixin a aspectes documentals de la vida, del paisatge i de motius del terme municipal.
- 2.ª **Concursants.** — Residents a qualsevol lloc de la província de Barcelona.
- 3.ª **Obres.** — Màxim de TRES OBRES de cada Tema per concursant.
- 4.ª **Tamany.** — Costat menor mínim de 18 cm. i costat major màxim de 40 cm., sense muntatge, però reforçat per la seva part posterior.
- 5.ª **Presentació.** — Al dors de cada fotografia tindrà de figurar el títol i el Tema de l'obra i el lema de la col·lecció. S'acompanyarà detall de les obres que presenti i nom i domicili de l'autor.
- 6.ª **Entrega i plaç d'admissió.** — Els paquets amb les obres hauran de ser entregades fins el dia 6 d'agost a Foto-Film del Vallès, Plaça José Antonio, 32, Granollers.
- 7.ª **Drets.** — Sense drets d'inscripció, però les obres tindran de venir amb despeses a compte del remitent, i seran tornades a ports pagats.
- 8.ª **Jurat i veredict.** — Estarà format per un representant del Magnífic Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronsana, un representant de «Foto-Film del Vallès» i un d'una altra Agrupació Fotogràfica. La seva actuació serà pública i tindrà lloc el diumenge dia 7 d'agost, a partir de les 10 del matí, al Saló d'Actes de la Casa Consistorial.
- 9.ª **Exposició.** — S'instal·larà en un local encara no triat, el qual s'anunciarà oportunament, i podrà visitar-se, del dia 12 al 15 d'agost. El repartiment de premis s'efectuarà el dia 14 d'agost a les 13 hores.
- 10.ª **Diversos.** — El retorn s'efectuarà seguidament de clausurada l'exposició i d'acord amb l'indicat a la Base 7.ª. Els casos no previstos seran resolts pels organitzadors o pel propi Jurat. Es conservaran acuradament les obres rebudes però no s'admet cap responsabilitat pels desperfectes que puguin sofrir. El fet de concursar implica l'acceptació de les Bases esmentades.

P R E M I S

Hi haurà un mínim de 12 premis, consistents en trofeus.

En el «Tema Santa Eulàlia de Ronsana», s'atorgaran, a més, els següents PREMIS EN EFECTIU:

Primer Premi:	4.000'— ptes.
Segon Premi:	2.500'— ptes.
Tercer Premi:	1.500'— ptes.

Les obres que obtinguin aquests Premis en efectiu quedaran propietat de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronsana. Totes les altres obres, tant de Tema Santa Eulàlia com de Tema Lliure, seran tornades als seus autors.

A fi d'estimular l'afecció a la fotografia artística en la nostra localitat, s'entregaran també un màxim de tres premis a les millors obres d'aficionats locals.

Santa Eulàlia de Ronsana, juliol del 1977

ZONA PRIMAVERA

Parcela número 32. Una parcela llena de hierbas y desperdicios pero con un encanto muy particular. Escribimos este artículo desde el mismo lugar en que muy pronto será nuestro punto de reunión. Dejamos volar nuestra imaginación y vemos el principio de un local social, seguido de la instalación de columpios, piscina, jardín, etc.

¿Soñamos? Quizás, pero lo que tiempo atrás sólo era una ilusión, hoy es ya una realidad. Tenemos una parcela de treinta mil palmos para los fines de nuestra Asociación. Así quedó acordado en la sesión del Ayuntamiento del 14 de abril de 1977.

Otras realizaciones han surgido desde el último Anuario: señales de tráfico, asamblea extraordinaria, primer número de un boletín trimestral, concesión del premio «Ronsana», colaboración en la biblioteca local, etc. Todas estas innovaciones quedan reflejadas puntualmente en la revista «Ronsana», en la que colaboramos asiduamente.

Queda pues este escrito casi exclusivamente para exponer las relaciones entre pueblo y zona Primavera.

Con la distancia de once años, que marca nuestra aparición en el pueblo de Santa Eulalia, habría que subrayar una serie, muy prolongada, de actitudes que, quizás condicionadas por cualquier tipo de interés o acción, continúan siendo las mismas de 1966.

Hemos roto, tiempo atrás ya, el cerco de nuestros problemas particulares para integrarnos dentro de los vuestros. No deseamos, ni lo consentiríamos, cualquier tipo de paternalismo. Queremos la corresponsabilidad. No, por necesidad. Sí, para obtener mejores resultados.

Existen unas instituciones, con programas ya caducos, con unos valores que hoy por hoy no son válidos para nosotros. Quisiéramos ver desde aquí, que existe ya, por fin, un nuevo estilo. Estamos viviendo unos momentos de intento de unión de todas las fuerzas para un triunfo final y éste sólo es concebible con la hermandad total.

Un gran paso existe entre el decir y el hacer. Otro mayor está entre el «mi» y el «nuestro». No habreis de preguntaros qué ganareis con nuestra integración, más bien para qué servirá.

Que nuestros deseos y los vuestros tengan eco efectivo en estas fechas y aceptad nuestra sincera felicitación por la Fiesta Mayor de Santa Eulalia de Ronsana y la de Zona Primavera de Sta. Eulalia de Ronsana.

Dulce Tierra

Amanecía espléndido un domingo de julio. El aire fresco de la aurora acariciaba agradablemente el rostro contribuyendo a espabilar la soñolencia producida por la habitual tertulia entre amigos de la noche del sábado, que en esta ocasión se prolongó más de lo acostumbrado.

El sol emergía fulguroso dilucidando sus primeros tenues reflejos. Me senté cómodamente en un rincón de mi jardín, al borde de unas escaleras de vieja acacia.

Enteramente absorto por la placidez matutina, junto al pie de un sauce de vasto y colgante ramaje, agradecí a este pueblo, un día más, la oportunidad que me brindaba de contemplar la sobrecogedora representación de su bella panorámica. De pronto, un sentimiento fuertemente ligado al lugar me impulsó a expresar por medio del papel y el lápiz mis gratas impresiones sobre el territorio.

*Sobria y fecunda es la tierra que emana,
de sus entrañas trigo y sosiego,
parajes de Santa Eulalia de Ronsana,
aroma a tomillo, romero y espliego.*

*Destello del Vallés sugestivo,
cielo de luminoso relieve que alumbra,
un paisaje templado y altivo,
que entrañablemente acostumbra.*

*Frondosos rincones de hermosos matices,
campos de siena amarillo soleados,
suelo impregnado de añejas raíces,
arrullos en viejos y enmohecidos tejados.*

*Antiguas masías, recios robles y encinas,
acequías con juncos, hinojos y chopos en las orillas,
sierras de inconfundible silueta, verdes colinas,
pinos con brincos graciosos de ardillas.*

*Tapiz asombrosamente tejido y florido en primavera,
por abundantes cerezos, almendros y avellanos,
encanto de un pueblo que vela y se esmera,
y muestra la belleza labrada con sus manos.*

*Ronsana me gusta tu brisa y frescor,
tu paz que melosa y valiente anochece,
consuela y alienta, evocando recuerdos de amor,
y serenamente, tu embrujo embriaga y guarece.*

*Intensos días de ilusionado verano.
Espesas acacias, centinelas de mágicas alboradas.
Cálido invierno, tu aldea recoge temprano,
junto a la lumbre de caprichosas moradas.*

*Dulce terruño salpicado con agrado del sudor,
de oriundos y habitantes, quien más fiel,
forjando Santa Eulalia día a día con ardor,
y querer a fuerza de curtir la piel.*

*Santa Eulalia de Ronsana, austera y silente,
panacea espiritual, chispa floral de centelleantes colores,
yacimiento de apego y arraigo que irrumpe consciente,
eres como el rocío que acaricia, penetra y besa las flores.*

No se si mi torpe afán poético alcanzó a describir fielmente a Santa Eulalia de Ronsana. Sin embargo, estoy muy seguro respecto a mi intención de verter sobre un folio el cariño que profeso a esta incomparable y maravillosa tierra, necesitada y merecedora de todo nuestro afecto. Por ello, es nuestra DULCE TIERRA.

J. Canals
(MAS VENDRELL)

El Patronat Municipal de Cultura i Esports

El Patronat Municipal de Cultura i Esports és en l'actualitat una activitat més del nostre poble. S'ha creat per a donar una millor agilitat i dedicació mútua entre l'Ajuntament i les diferents entitats que el formen.

L'Ajuntament, amb una missió coordinadora, pretén ajudar, recolzar i promocionar si cal, les iniciatives de tots aquells esports i activitats culturals que sorgeixin al nostre poble. Això es comprèn molt bé, doncs no és altra cosa que preveure les necessitats de la joventut actual i futura de Santa Eulàlia de Ronçana.

S'han aprovat uns Estatuts per tal de legalitzar el Patronat, encara que la línia serà aquella que tots els que en formen part li donguem.

Cal, doncs, que tots els que ens sentim identificats en una o altra activitat d'aquests tipus, hi col·laborem generosament per a la bona marxa d'aquest Patronat, que és equivalent a dir la bona marxa d'aquest instrument al servei de la cultura i l'esport en el nostre poble.

JUNY 1977

Components de la Junta

Batlle-President:

Francesc Brustenga Galceran

Consellers de Cultura i Esports de l'Ajuntament:

*Josep Torrellas Girbau
Bartomeu Roura Bassa
Jaume Valls Bassa*

Delegat de la Joventut i de l'Esport Escolar:

Josep Brustenga Galceran

*Josep Moret Garbí
Pere Bassa Roca
Josep M.ª Ambrós Monràs
Salvador Gimeno Luis
Jaume Flaqué Estrany
Francesc Socies
Vicen s Barnils Girbau
Feliu Guallar Lecha
Francesc Salsench
Francesc Martínez Alpiste
Lluís Corts Puigdomènech*

Secretari:

Pilar Barbany Duran

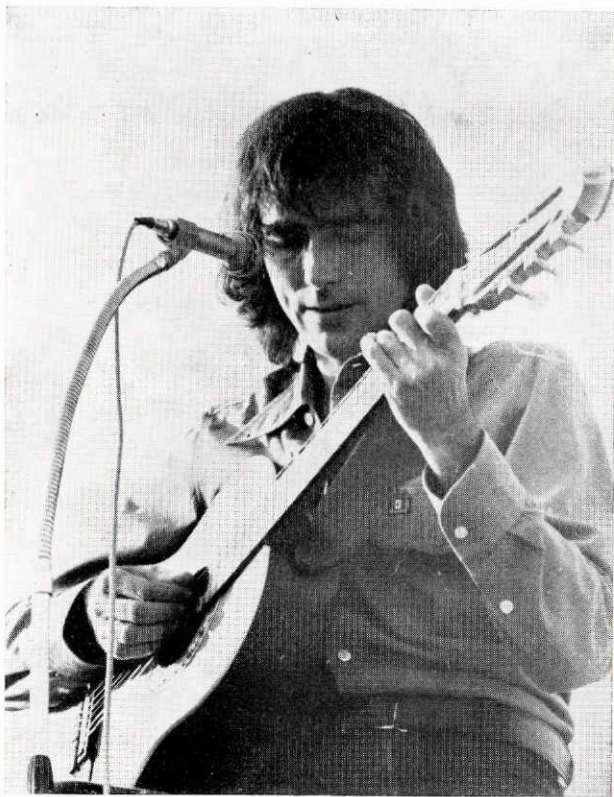
PRESENTACIÓ DEL PATRONAT

Amb motiu de la presentació del Patronat Municipal de Cultura i Esports s'organitzaren uns actes representatius de cada entitat que constitueixen el següent programa:

Dia 16 de juliol, Festival de Natació amb la participació del C. N. Granollers, C. N. Montcada, C. N. Rubí, C. N. Sta. Perpètua, C. N. Vic i C. N. Sta. Eulàlia. A la nit tingué lloc un sopar pels socis i simpatitzants del Club.

Dia 17 de juliol, al matí, hi hagué una cursa ciclista de veterans fent dues voltes al circuit de Sta. Eulàlia, Bigues, Riells, Sant. Feliu, Caldes, cruïlla de Lliçà i Sta. Eulàlia; va ésser organitzat per l'Esport Ciclista Català. Al mateix dia 17, a la tarda i al camp de Les Vinyes Noves, hi hagué tir al plat, tirada local i social, que fou organitzat per la Societat de Caçadors. Seguidament es varen celebrar dos partits de futbol que varen ésser Lliçà d'Avall - Sta. Eulàlia (preliminar infantil), i Veterans del C. D. Granollers - C. D. Sta. Eulàlia.

El dilluns dia 18 de juliol al matí i al pati de les escoles va tenir lloc un Festival Infantil a càrrec del Grup Badabadoc. A la tarda es va celebrar un recital a càrrec d'en Joan Manuel Serrat en el Camp d'Esports i, a continuació, una ballada de sardanes interpretades per la cobla «Els Lluïsos».

Joan Manuel Serrat en la seva actuació al camp de futbol.

C. D. Santa Eulàlia. Jugadors del primer equip en la temporada 1976-77.

SECCIÓ ESPORTIVA

FUTBOL

PRIMER EQUIP

Normal i regular podem dir que ha estat la temporada 1976-77 que ha portat a terme el nostre equip representatiu. Aquest any militava a 2.ª Categoria Regional.

Al final de la campanya s'ha obtingut un sisè lloc, que penso que deu ser el que, per les nostres possibilitats, devem poder aspirar i per això hem d'estar-ne contents.

Algunes coses positives i d'altres no tant deuen haver succeït durant la temporada; esmentem-ne algunes.

Com a fet positiu remarcaria el bon comportament en general de públic i jugadors, doncs no crec que passés cap incident greu, almenys promogut per part local.

Un altre podria ser, i jo particularment hi dono molta importància, el fet que tots els jugadors i l'entrenador varen començar i acabar junts la temporada.

No sol ser una cosa molt corrent, doncs la majoria de vegades hi han mals entesos i algú o altre plega abans d'acabar el campionat. De segur que és un mèrit de tots i d'una manera especial de la Junta Directiva, que ha vetllat pel bon companyerisme. Crec que entre tots no hi han regatejat esforços.

Negativa ha estat la poca assistència de públic durant la celebració dels partits; resta animació en les confrontacions i, a més a més, uns ingressos econòmics que bona falta fan al club per poder anar subsintint.

EQUIP JUVENIL

L'equip juvenil aquesta temporada no ha estat molt brillant en quant a resultats positius, però sí que ha complert la missió primordial que deuria tenir assignada: la de formar jugadors per poder nodrir el dia de demà el primer equip.

L'artint d'aquesta base no es poden desanimar. Prosseguint aquesta tasca, penso que s'aniran recollint els fruits, sempre que, quan sigui l'hora, es sàpiguen aprofitar.

FUTBOL INFANTIL

Aquesta temporada els infantils ens han fet una campanya, que es pot dividir en dues etapes ben diferenciades.

La primera, si mirem la classificació, veiem que ha estat molt negativa. Penúltims classificats de la general, on el Sant Celoni va ocupar la primera plaça.

Jo diria que va ésser una etapa de preparació, d'inici, de conjuntar un equip en el qual hi havia una plantilla de dotze jugadors i que posteriorment van entrar-hi nous elements. Dir també que la majoria de tots ells, no havien participat en cap torneig oficial de futbol.

La poca pràctica i inexperiència va-

ren ésser fonamentals en aquesta primera etapa.

En la segona, d'èxit total, ja sigui perquè l'equip estava més conjuntat o bé perquè es portaven més partits o que el contrincant era inferior, es va quedar campió de grup. Enhorabona a tots els jugadors.

Per fi, les finals d'aquest torneig. Després d'haver sortejat els equips, ens va tocar jugar contra el Granollers, equip molt difícil de guanyar, si tenim en compte que no ha perdut un sol partit en tota la temporada.

S'ha jugat l'eliminatòria, perdent per tres gols a zero. Opinem que és un resultat molt honrós.

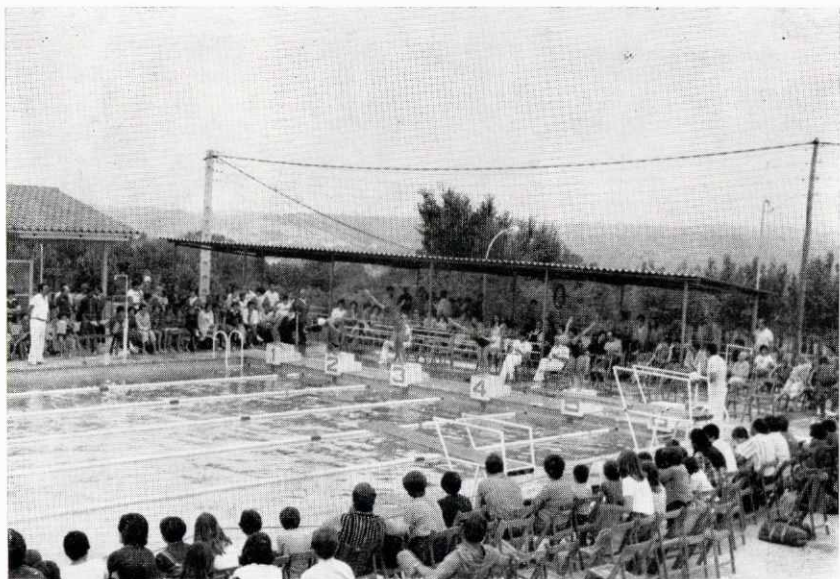
Nous preparatius i entrenaments amb vista a la propera temporada. Sumant-hi nous jugadors dels alevins, s'iniciarà a primers d'agost i crec que tenim oportunitat de fer un bon paper.

També cal fer menció de la incorporació, en campionat, d'un equip d'alevins (més petits), perquè es vagin fent, doncs una de les missions que té el C. D. Sta. Eulàlia es formar jugadors i homes que serveixin més tard pel primer equip.

Crec també, que aquesta formació ha d'ésser tant esportiva com personal de cada jove. Cal sapiguer jugar a futbol i sapiguer conviure amb els altres companys.

Josep M.* Ambrós

Torneig de natació. La piscina de Can Juli en començar una prova.

C. N. Santa Eulàlia

Mayo 1976

En el número 77 de «Ronsana» vuelve a aparecer el C. N. Sta. Eulalia con la intención de reforzar el espíritu de la juventud hacia este Deporte. Tan sólo lleva tres años de existencia el Club, habiendo conseguido grandes progresos gracias al tesón puesto por los nadadores y a la buena voluntad de algunas personas vinculadas con la Natación.

5 de julio

Empiezan los cursillos. Campaña nacional: ¡Ningún niño sin saber nadar!

En la piscina de Can Juli, 1.º Cursillo. Una asistencia masiva de niños hasta un total de cien niños, cantidad que supera todos los cursillos hasta ahora celebrados en la historia del

Club. Aprenden a nadar el 92 % de los niños inscritos.

Los cursillos estuvieron a las órdenes de la profesora diplomada Maite Salvá y con la ayuda efectiva de Amada Salsench, Juan Barnils, Trini Martínez, Isidro Barnils, Dolors Roura, Jordi Osó, Rosa Guallar, Nuri Guallar i Vicens Barnils. Una organización de los Monitores y por parte de la Junta, que se puede calificar de perfecta.

Finaliza el cursillo el 31 de Julio, Reparto de diplomas a los cursillistas que lograron superar los 25 m.

Empieza el 2.º Cursillo en las Piscinas de Els Ametllers el día 2 de agosto, para finalizar el 28, con una inscripción de 49 cursillistas, algunos de los cuales ya hicieron el primer cursillo.

Sábado, día 7 de agosto

Fiesta Mayor de Santa Eulalia. Festival de Natación: C. N. Moncada, C. N. Granollers y C. N. Sta. Eulalia.

Asistencia masiva de público con éxito total. Finalizada la Natación, exhibición de Ballet Acuático a cargo del C. N. Granollers.

Trofeos: Una copa a cada Club participante, medallas a los primer, segundo y tercer clasificado de cada prueba (oro, plata y bronce), medalla de participante a los nadadores no galardonados en las pruebas y bocadillos para todos los nadadores.

Día 28 de agosto

Final del 2.º Cursillo de Natación. De 50 cursillistas inscritos sólo 22 niños lograron pasar las pruebas para entregarles los correspondientes diplomas.

Hubo regalos para todos los cursillistas; este regalo fue la famosa «RUPERTA hucha», y refrescos para todos.

Una vez terminados los cursillos hubo una exhibición a cargo de los nadadores del C. N. Sta. Eulalia. Fue una actuación muy brillante, y al término se entregaron medallas y copas a todos los participantes. Se entregó una placa al mejor colaborador en los cursillos, para Juan Barnils

Día 5 de septiembre

Festival de Natación en la piscina del C. N. Vic.

Celebrándose el XI Trofeo Estadi Torras y Bages.

Concentración de los nadadores en el Restaurante de Sta. Eulalia.

Salida en autocar a las 9 de la mañana, llegada a Vic a las 10'30 de la mañana.

Hacía una mañana fría, pero a medida que iba avanzando la mañana empezó a calentar el sol. Los nadadores, empezaron a despojarse de sus chandals y se inició el precalentamiento con un poco de retraso por lo fría que estaba el agua.

Empieza la competición con los equipos:

C. N. Moià
C. N. Vic E.T.B.
C. N. Patí de Vic
C. N. Sta. Eulalia

Una competición extremadamente emocionante, ya que nuestros nadadores tuvieron la oportunidad de ganar la mayoría de las pruebas, destacando el equipo femenino como favorito. Todos los nadadores rebajaron su propia marca, el equipo masculino quedó en tercer puesto ya que el equipo masculino está faltado de nadadores y se tienen menos posibilidades de puntuar en la tabla clasificatoria.

19 Septiembre 1976

3.º Trofeo Natación Excmo. Ayuntamiento de Montcada i Reixac.

Equipo favorito el C. N. Caldas debido a la gran preparación de sus nadadores y a su perfecta organización.

Nuestros nadadores, quizá debido al mal tiempo, no lograron mejorar sus marcas anteriores a excepción de Rosa Guallar que sólo consiguió igualar su propio tiempo de 1'1"2 en los 100 metros crolls.

13 Octubre 1976

Se inician los entrenos en las piscinas del C. N. Granollers bajo las órdenes de los entrenadores señores Miquel y Amat. El entreno del primer día se podría catalogar de rodaje y observación de forma de cada nadador a fin de dar a cada uno el entreno que le corresponda para ponerles a todos a un mismo nivel en un corto plazo de tiempo y para que puedan tener todos una preparación uniforme para cuando comiencen los interclubs del mes de diciembre.

20 Noviembre 1976

Asamblea General para decidir el futuro del Club a fin de reestructurar las nuevas normas que tendrán que regir en el futuro para poder dar un rumbo de progreso para el próximo año.

También se propuso nombrar nueva junta debido a la dimisión de algunos miembros de la misma alegando problemas familiares.

La nueva Junta quedó formada de la siguiente forma:

Presidente

Vicenç Barnils

Vicepresidente 1.º

Francesc Salsench

Vicepresidente 2.º

Emili Josep Vives (Serra)

Secretario

Felip Guallar Lecha

Vicesecretario

Joan Ricart

Tesorero

Xavier Albafull

Contador

Esteve Herráiz Iglesias

Delegado de Deportes

Josep Brustenga

Vocales

Pere Vizcaíno

Jaume Bover

Jordi Iglesias

Francesc Cladellas

Josep Torrellas

Josep Bau

Pere Duran Riera

Antoni Guerrero García

Andreu Cárdenas Santos

Diciembre y Enero 1976-77

El C. N. Sta. Eulalia tiene la gran satisfacción de tener a dos nadadores seleccionados por la F.C.D.N. que son Isidro Barnils e Inma Cabot, para asistir a las instalaciones deportivas Sant Jordi de Barcelona para hacer pruebas de fondo a fin de seleccionar a los mejores fondistas de toda Cataluña, desplazándose nadadores de las cuatro provincias catalanas. A pesar de las duras pruebas que tuvieron que realizar nuestros nadadores, quedaron en una clasificación muy honrosa, dejando el nombre del Club en el lugar que se merece.

16 Abril 1976

El Club Natación Sta. Eulalia asiste

a la ya tradicional Fiesta del Ram en la vecina población de Vic y a pesar de los clubs que asistían a la competición y que lógicamente eran más potentes que nosotros, al final hubo grandes sorpresas y desengaño por parte de los equipos contrarios, ya que podríamos decir que casi todos los trofeos se los llevaron nuestros nadadores, siendo dignos de destacar todos por un igual sin excepción.

15 Mayo 1977 - Fiesta de la Ascensión

Organizado por el C. N. Granollers, se celebró una competición sistenia marathon, puesto que se estuvo compitiendo desde las 9'30 de la mañana hasta las 7 de la tarde, debido a la gran cantidad de pruebas que había programadas.

Los equipos que participaron fueron los siguientes: Granollers «B», Vic, Montcada, P. Mañanet, Vallirana y Sta. Eulalia, habiendo reparto de premios para todos los participantes.

16 Julio 1977

1.º Certamen de la Semana Deportiva y Cultural con motivo de la inauguración del Patronato Municipal de Cultura y Deportes.

Abrió dicho Certamen un escogido festival de natación en el que compitieron equipos de categoría como son el C. N. Granollers, Sta. Ferpetua, Rubí, C. N. Vic, C. N. Moncada y Santa Eulalia.

El C. N. Santa Eulalia tenía la deuda moral de hacer una gran competición debido a que tenía que ofrecer lo mejor para un pueblo que nos alienta con su apoyo y afecto.

A mi entender fue un festival de mucha trascendencia, ya que depende su éxito el que en el futuro se pueda contar como cosa segura con unas fechas cada año para celebrar la Semana del Deporte y Cultura para Sta. Eulalia de Ronsana, siempre que la patronal vaya unida y con los mismos intereses.

J. RICART

Ciclisme

Ja per segona vegada, a Santa Eulàlia s'hi ha celebrat una part de la Setmana Catalana de Ciclisme. En aquest cas ja era la quinzena edició d'aquesta prova, que és una de les més importants que tenen lloc a Espanya.

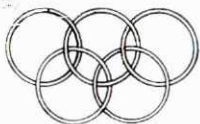
Ha sigut, també, el primer cop que hi ha participat en Pere Vilardebò, ja com un corredor professional, després d'haver-ho fet a la «Volta a Andalusia».

Com cada any, els organitzadors de la «Setmana», han aconseguit que hi participessin la majoria de corredors més qualificats en el camp professional i potser en aquest aspecte ha estat d'entre totes les edicions la millor, doncs hi participaven els corredors belgues Eddy Merckx i el seu company que fins aleshores havia sigut d'equip, Freedi Maertens, actual campió del món, el qual posteriorment va ser el guanyador de la «Volta a España», en Lluís Ocaña dins l'equip Frisol i els tres equips espanyols «Kas», «Teka» i «Novostil».

Les etapes que van ser programades per a la «Setmana», són les següents: 1.ª Una contra rellotge a «Montserrat-Expres» i el sector de «Montserrat-Expres - Montblanc»; 2.ª «Montblanch - Andorra (Sant Miquel d'Engolasters)»; 3.ª «Puigcerdà - Sant Hipòlit de Voltregà»; 4.ª «Masies de Sant Hipòlit - Sta. Eulàlia de Ronçana»; 5.ª «Santa Eulàlia de Ronçana - Gironella» i la contra rellotje «Caserres - Berga (Santuari de Queralt)».

També en el mes de juliol, va realitzar-se una prova de corredors veterans, dins dels actes que va organitzar el Patronat Municipal d'Esports.

Creiem també que no es pot deixar de citar, la tasca que fins ara ha dut a terme en Pere Vilardebò com a professional dins de l'equip «Teka», de Santander. En aquesta temporada ha participat en les següents proves: «Volta a Andalusia», «Setmana Catalana», «Giro d'Italia», «Volta a Cantàbria» i en totes les curses que a nivell d'Estat s'han organitzat per un sol dia.

MISCEL·LANIA DEL CICLISME A SANTA EULALIA

XV SETMANA
CATALANA

Pere Vilardebo,
cansat i content des-
prés de l'esforç.

Final d'etapa. Maertens, belga, guanya a l'esprint.

Maertens, campió del món i guanyador de l'etapa, rep el trofeu i el ram de flors.

El batlle F. Brustenga entrega la placa commemorativa a P. Vilardebó, el nostre representant.

Setmana Catalana de Ciclisme. Pas dels corredors per la recta de Can Brustenga.

Societat de Caçadors

Altra vegada se'ns ha demanat un resum de les nostres activitats per incloure-les, com cada any, a l'Anuari que va fent la història del nostre poble i així queda, any darrera any, com aportació de la Societat de Caçadors, que també participa en els actes de la Festa Major.

Sempre es fa difícil, però s'intenta la màxima sinceritat i imparcialitat en transcriure tot el que ha arribat al nostre coneixement.

Les activitats podem dir que han estat molt diverses: els dies 7 i 8 d'agost passat, amb motiu de la Festa Major de 1976, es varen celebrar dues tirades al Plat i creiem que poden passar a l'arxiu de la Societat com fets molt ben lograts que van sorprendre als propis organitzadors, tant per l'assistència massiva de participants com pel bon ordre que va regnar-hi.

Així podem dir que es va començar la temporada amb molt bon peu. El dia 15 de l'esmentat mes d'agost, com ja és tradicional, es va obrir la mitja veda en el tros de la Riera, cosa que cada any es fa més difícil i tenim més dificultats degut al sector on es pot caçar, ja que d'any en any es va reduint, però no obstant, sabem que hi ha socis que disfruten força.

Passada la desfogada de la mitja veda, es preparà la reunió general per part de tota la Junta i el dia 26 de setembre es va celebrar. Desgraciada-

ment no podem dir sense pena ni glòria, ja que la decepció de tots els que formen la Junta i els 27 socis conscients que hi vàrem assistir va ésser molt grossa. Ens preguntem i caldria que tots els que tenim el carnet de la Societat ho féssim, ¿quin interès tinc jo per les coses de la Societat? No obstant l'absència manifesta que hi va haver es van prendre acords que fins ara s'han anat complint tots.

Ja estem plantats al primer dia de caça i aquí sí que no hi falta ningú: tothom amb l'escopeta al coll, al bosc, conreus, riera i muntanya, un darrera els conills, d'altres les perdius i tots donen compte dels tudons que havien estat molt i molt tranquils. Els conills, una vegada mes han estat malalts de la mixomatosis, i això fa que els conillaires no es divertissin tant com els que van anar darrera la ploma, però, amb la repoblació que es va fent sense fer massa soroll, creiem que anirem millorant la raça dels conills que cada temporada queden... Per això, quan som ja cap el mes de febrer, busquem conills d'altres conreus i d'altres províncies i els deixem anar per anar repoblant. Ho fem modestament segons les nostres possibilitats econòmiques i així anem tirant.

Degut a un permís especial que va concedir I.C.O.N.A. a la Societat es van fer unes sortides per la guilla en els mesos d'abril i maig. S'aconseguien alguns exemplars, i lamentem que no hi poguessin participar tots els

Socis, ja que els permisos varen esser lliurats amb algunes limitacions tant personals com en nombre de participants.

Hem començat parlant del Tir al Plat i així acabarem, ja que novament tenim un lloc on es pot fer aquest esport tan volgut en el nostre Poble i és a «Les Vinyes Noves» camp bonic i ben situat. Després d'un petit arranjament que s'ha promès a través del Patronat d'Esports i Cultura, creiem que pot quedar força bé. Esprem l'any proper poguer donar compte de tot el que es faci.

La tirada de la Festa Major 1.976 es va desenvolupar de la següent manera:

TIRADA GENERAL

1. ^{er}	classificat, Sr. Galdric,	25 de 25
2. ^{on}	» Sr. Checa,	25 de 25
3. ^{er}	» Sr. Guardiola,	25 de 25

Classificats amb 24 de 25, Srs. Viscarri Riu, Tintó, Sánchez, Colmer, Mar-

torell, Marata, fins un total de 67 classificats.

TIRADA LOCAL

1. ^{er}	classificat, Sr. Guardiola
2. ^{on}	» » Sala
3. ^{er}	» » Pigrau
4. ^{rt}	» » R. Moix
5. ^è	» » Mansanet
6. ^è	» » Iglesias
7. ^è	» » F. Cánovas
8. ^è	» » Torres
9. ^è	» » M. Godeo
10. ^è	» » P. Sánchez

fins un total de 38 escopetes.

Així en donem compte, i fins l'any proper.

LA JUNTA

TIRADES DE LA FESTA MAJOR 1977

Dia 13, a les 3 de la tarda:
TIRADA GENERAL

Dia 14, a les 10 del matí:
TIRADA LOCAL I SOCIAL

Tir al plat. Els tiradors en plena acció al camp de «les vinyes noves».

U. E. C. VALL DEL TENES

«Pensem que es pot dir que la nostra Delegació no ha caminat en contra, sinó a favor del corrent. Segueix resultant cert que creix l'afany i l'interès de conèixer comarques i paisatges de la nostra terra». Comencem amb aquestes paraules escrites a l'Anuari de l'any passat, per introduir-nos en la situació d'enguany. Diria, per ara, que segueix resultant cert que és més coneguda la nostra terra avui que ahir, gràcies a un treball intens, que ve d'anys i que ha mogut el cor i l'ànima de moltes persones. Penso de totes maneres que la possibilitat d'oblidar que Catalunya és llarga d'història, rica en passat i en present, amb un personalíssim segell que la marca fortament i que ha estat llarga i amplament negligida com a terra i com a poble, hi és altra vegada, com un perill.

Resulta difícil i arriscat fer un judici de causes d'allò que ens porta a pensar-ho. Falta lloc i falten hores. Penso —de cop i volta, amb por d'equivocar-me—, que el remarcar de nou més allò que ens separa que allò que ens uneix, l'apropament general a modes més «universals» que no pas les que havien fet fortuna els últims anys, més pròpies de la nostra terra, el predomini ben palès als llocs de govern de l'estat d'homes poc sensibles per aquesta qüestió, són fets que es veuen més aprop aquest any que l'any passat. I hem d'estar alerta perquè no passi com en altres ocasions que, d'una part pels veïns que ens volen dominar i de l'altre pels mateixos catalans que no hem estat prou units, s'allunyi el bon moment.

Bé, deixem les constatacions de fets històrics pessimistes; no ha pas de ser sempre així! Anant a l'anàlisi del que ha estat la vida de la Delegació l'any passat, anotem:

— Les rutes de l'estiu 76 varen ésser un èxit; en el doble sentit d'haver assolit bones experiències en les altures i d'haver funcionat amb guies joves que demostraren llur preparació.

— Les excursions periòdiques —molt aproximadament mensuals—, han seguit celebrant-se amb predomini acusat —a mida que el temps passava— de llicanencs.

— A començament d'any es féu una assemblea on es donà a conèixer la secció infantil a Lliçà; d'altra banda es renovaren alguns càrrecs i d'altres no ho foren per falta de personal.

— La secció d'oficina funciona, com des del començament, amb moltes penes i treballs i retards (bàsicament fora de Lliçà).

— Fer les Festes de Primavera, la Delegació col·laborà amb les diapositives que s'havien pogut fer en la ruta del Mont Perdut; era la col·laboració més senzilla i alhora més pròpia de totes les que s'hi han fet.

— El CURSET D'INICIACIÓ pot apuntar-se com la realització més positiva. Un cicle de deu conferències, dissabtes tarda i vespre, i dues sortides pràctiques, durant els mesos de gener a abril. Trenta persones, per terme mig, seguien les explicacions. Els conferenciants, membres de la U.E.C. amb anys d'experiència en la muntanya i en el treball pel coneixement i defensa del país, convencien, desvetllaven i instruïen. Un opuscle amb els resums de tot el que digueren és en curs de confecció i serà destinat a tots els socis que ho desitgin.

— L'èxit més espectacular queda apuntat a les rutes d'estiu. Ja esdevé gairebé indispensable la sortida, per les vacances, al Pirineu. Enumerem les quatre que s'han celebrat —i continuen fent-ho— aquest estiu: Sant Maurici - Sant Nicolau (1.ª quinzena de juliol, per elements majoritàriament de Lliçà); Travessa Panticosa - Roncesvalles (per primera vegada, elements de la Delegació s'enfrontaren amb muntanyes navarres); Civis - Sant Joan de l'Erm (joves experimentats i novells bàsicament de Santa Eulària, amb Mn. Abril, en tornaran les vigílies de la Festa Major); Cerdanya - Andorra - Pica d'Estats (a mitjans d'agost; una dotzena d'excursionistes biguetans).

— La col·laboració entre els pobles de la Delegació no és com sembla que hauria d'ésser; més aviat es capta un allunyament mutu. Encara que veiem clar que no s'han de forçar grups d'amics que surten espontanis, trobem a faltar alguns actes que serveixin —ni que sigui molt de tant en tant— per vincle d'unió. Hi ha el projecte de vetllar-lo per la propera tardor.

Un any més de vida, en part, ja és positiu. Hi ha, de totes maneres, la creença que hem progressat poc o massa lentament en relació amb el primer temps. Podíem haver fet més per Catalunya!

No sempre ha de ser així. «Conèixer, conservar i difondre els valors geogràfics, culturals i paisatgístics del país» és l'aspiració que resta viva i tots els bons excursionistes la tenen gravada. L'any que ve pot ésser, de nou, millor.

LL. GALOBART

Agrupació Folklòrica

Un any més!, fa un any... dos... més anys que ens varen demanar que escrivíssim per primera vegada un article a l'Anuari. Recordo ara l'alegria que aquella proposta ens va fer; podíem començar a explicar tot el que havíem fet durant un any d'existència, el primer any de l'Agrupació Folklòrica! Fa poques setmanes, les mateixes persones d'aleshores, ens varen demanar un article per a l'Anuari. Què direm? Un any més!

L'Agrupació ha mantingut, malgrat l'encariment de les cobles, una audició cada mes. Ha estat possible fer un altre curset de sardanes; s'ha pogut portar a terme un altre festival de sardanes; tot això s'ha aconseguit malgrat les dificultats econòmiques que han sorgit i malgrat que la caixa de l'Agrupació quedi a zero després de cada audició.

Un any més!

Les audicions, són realment concorregudes, la gent es troba, parla i això ajuda a que ens coneguem una mica més. Per això sol, ja val la pena fer sardanes. Però és també cert, que els assistents a les audicions acostumen a ésser sempre els mateixos i en canvi són pocs els que s'hi han afegit de nou. No es tracta pas d'obligar a tothom que vingui a sardanes, es trata simplement de convidar una vegada més a tothom.

El proper 26 d'agost començarà un altre curset per aprendre a ballar sardanes. Ara, quan encara s'està preparant, surt sovint la qüestió: hi haurà gaires cares noves? Fóra bo que ens trobéssim «els de sempre», però fóra més bo que vinguessin molts balladors novells. Serà veritat?

Un any més!

La colla «Els primers brots» ha anat a concursos de sardanes i ha participat en ballades d'exhibició a altres pobles com a grup juvenil. Tos sabem que a les audicions hi ha suficient mainada com per fer una altra colla, sinó juvenil, sí, almenys, infantil. És una de les moltes tasques que cal fer en aquest curs que se'ns acosta.

Un any més! I sempre mirant endavant!

S'acosta la diada del Festival Sardanista. Moltes colles foranes acostumen a venir a Santa Eulàlia a ballar sardanes d'exhibició. Enguany s'està pensant en una festa més completa, on la sardana no sigui només ballada, sinó també escoltada o cantada per alguna coral especialitzada. Serà això motiu per afirmar i escampar més la sardana a Santa Eulàlia.

Un any més! Un premi a l'Agrupació Folklòrica, atorgat pels veïns de la Zona Primària a l'entitat que ha sobresortit en la seva activitat durant l'any a Santa Eulàlia. Un premi que agraïm i que ens estimula en la nostra tasca.

Un any més! I l'Agrupació Folklòrica ha tornat a escriure una pàgina en aquest Anuari. Un any més... són ja sis anys!

LA COMISSIÓ

Una escena de la representació de l'obra «El Testament», per joves i noies del Casal.

TEATRE

Durant aquest curs passat, s'han representat dues obres de teatre: «El Testament», de Xavier Benguerel, i els «Pastorets», que ja són tradició a Santa Eulàlia.

Per què no s'han representat més obres?, doncs perquè tots tenim altres coses a fer a més de teatre i perquè enguany hem dedicat esforços a una altra feina per a nosaltres més important: «La Passió», de la qual ja se'n parla en un altre article.

Comentem una mica aquestes dues obres que hem representat.

«El testament» va ser posat en escena tres vegades, una de les quals va ésser participant en el XIII Concurs de Teatre Vallès - Maresme en el qual s'aconseguí un merescut quart lloc.

«El testament», original del gran novel·lista Xavier Benguerel, és un drama en tres actes. Consisteix en la lectura d'una carta que el protagonista ha deixat com a testament després de mort als seus familiars. La lectura d'aquesta carta fa que l'obra transcorri per diferents etapes de la vida. Aquest anar i venir en el temps fa que sigui difícil en representació i muntatge.

«Els Pastorets» varen ésser representats tres vegades, per Nadal, Cap d'Any i Reis. Seguiren la pauta marcada en els anys precedents, amb algunes innovacions tècniques i la inclusió d'una nova escena a l'infern, doncs hi havien més actors disposats a participar que papers. La gent hi assistí com ja és tradicional, massivament. Com s'escala a una representació sense pretensions que amb humilitat arriba al cor del poble. Com a nota emotiva, recordem les cançons i corresponents aplaudiments dedicats a l'Esteve Maspons i a en Josep Bellavista com a despedida anticipada per la seva partença cap al servei militar: l'un era el Rovelló i l'altre el Jeremies.

Dues obres, només, però suficients per mantenir aquella tradició que té Santa Eulàlia de poble afeccionat al teatre. Esperem que l'any que ve poguem tornar-ne a parlar. Ens sembla que val la pena continuar ja que veiem en el teatre una font d'amistat i d'unió en el poble.

JAUME GALOBART

LA PASSIO

La nostra «Passió»

"«La Passió: resposta de Déu als homes», l'hem preparada més d'un centenar de persones de tot el poble. Una «Passió»? La «Passió» s'ha de fer? Quan?, ens preguntàvem tots dos mesos enrera. Gairebé ningú creia en la possibilitat d'una representació així i, menys encara, pels temps pasquals. Però, de fet, el grup de joves va començar a buscar escenari i gent de totes mides i de totes les edats per encarnar adequadament els personatges; aviat, les mares i les noies i dones en general, van emprendre la confecció de vestimentes amb robes cedides per les empreses tèxtils; la part tècnica i la realització de decoracions va comptar, així mateix, amb l'ajuda d'empreses i particulars; els actors van començar els assaigs...

Tot ha anat prou precipitat per pensar que el treball fet fins avui és complet. Mancarien moltes hores encara per a garantir una representació sense falles. No voldríem pas deixar de banda les qüestions tècniques, però pensem que el treball d'un grup tan nombrós i el missatge que porta l'obra per als nostres temps, han de passar a primer terme.

Presentem, doncs, la «Passió» amb aquestes limitacions i amb aquests propòsits.

La nostra terra, la «Passió» i el Crist

En mig de les urbanitzacions, del brogit de les fàbriques, de la velocitat i els sorolls mecànics de la civilització del nostre temps, queda poc ja del vell món dels pagesos. I, no obstant, aquest ha constituït en el passat una civilització amb una ferma personalitat.

La gent dedicada a la pagesia feia créixer el blat en els camps fèrtils de la plana i, en els saulons de la serra, vinyes i oliveres. Els homes, pel seu treball, eren sorruts, resistents i, alhora, pacients i comprensius. Aquesta civilització té una llarga història, diverses vegades mil·lenària i els seus caràcters marcàren amb segell propi totes les terres que emmarquen la Mediterrània.

Catalunya, el Vallès, Santa Eulàlia, en van participar. Els homes —els nostres avantpassats— hi anaven construïnt reposadament, amb esforç a cada tros, el vell món pagès: les feixes, les esglesioles al cim dels turons, les oracions al Pare.

En cadascú de nosaltres, quan forgem la nostra vida a la fàbrica, a la ciutat, a la carretera, el record d'aquell món se'ns va allunyant i creiem que la seva empremta ja està oblidada. Però, de fet, encara permaneixen vives les arrels d'aquell caràcter.

Déu fet Home —Crist— ho fou d'aquestes terres, d'aquesta raça. Va viure en mig dels camps de blat, va morir en una sagrera, a la vora d'un turó d'oliveres. La moral que ens predicà, en participa de l'austeritat de les fulles polsoses de l'olivera.

Moguts per aquests pensaments, hem preparat l'escenari de la nostra «Passió» a l'aire lliure, en mig de les oliveres, a la vora de l'església i, al fons, els llums de la civilització actual. Això pot apropar-nos a la reflexió de la nostra història, de la nostra fe i, alhora, a l'escenari bíblic.

La doctrina del Crist —traspasant totes les fronteres— no es deturà en aquestes terres: s'anà escampant arreu, a tots els continents, als homes de totes les races. Tampoc es deturà en el passat. Es també per l'avui —per a nosaltres— i pel demà.

Els que integrem el grup que ha preparat aquesta obra, ho creiem així. «La Passió: resposta de Déu als homes» vol ajudar a pensar la nostra fe, a viure-la, als qui —d'una o altra manera— tenim al fons de la vida, l'encarnació, la mort i la resurrecció del Crist.

Ofrena

A la mesura humil de les nostres possibilitats, és aquest missatge de fe cristiana i d'amor a tots els homes el que avui volem transmetre a tots vosaltres, amics i amigues que heu vingut a veure la «Passió» de Santa Eulàlia".

Amb aquestes paraules, presentàvem la «Passió». Hem cregut que era bo de reproduir-les ja que ens mostren els temors i l'esperança d'aquella hora —abans de començar— aliena encara als judicis posteriors. Pensem que poden fer un semblant servei avui. Per tot, les hem preferides a qualsevol comentari fet més tard, quan potser les imatges i les vivències s'haurien ja allunyat.

No obstant, l'article no seria complert —tenint en compte que és per a l'Anuari— sense una breu crònica del seu desenvolupament. Recordem els punts següents:

— Les representacions varen fer-se els dies 3 (diumenge de Rams), 10 (Pasqua), 17 i 24 d'Abril, a la «Feixa de les Oliveres» de la Sagrera, al vespre. Començava quan l'últim crepuscle es fonia. El mal temps, la pluja, el fred hi volgueren ésser presents; vivament presents!

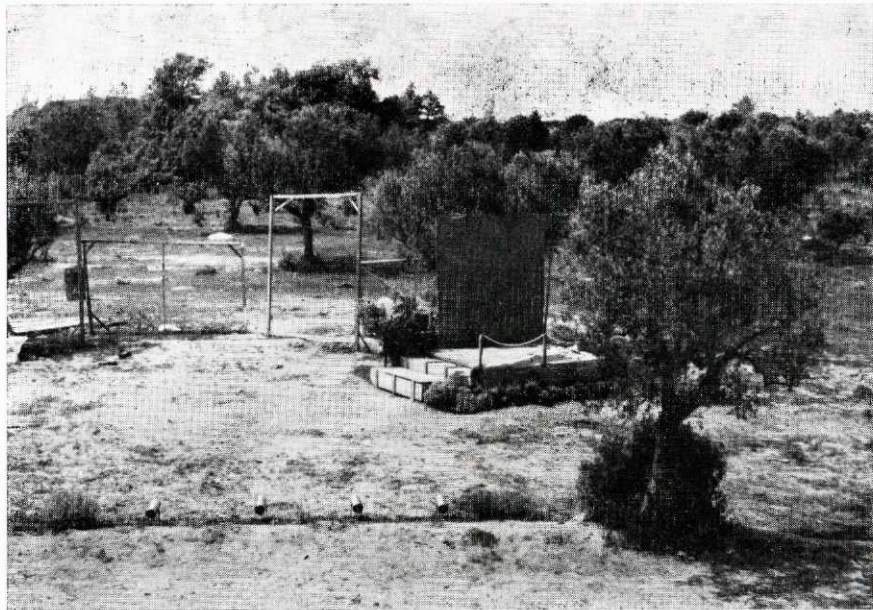
— Malgrat aquest obstacle, difícil de salvar, l'assistència de públic fou elevada. Grans, joves, santaeculaliencs, alguns estiuejants, gent de pobles veïns, de Barcelona, de llocs ben allunyats de Catalunya... Es trobaren allà per seguir junts la Passió, per a judicar-la i per vibrar-hi en moments determinats, persones molt diverses.

— Actors de totes mides i edats —més de cent—, tècnics amb entusiasme, empreses i particulars amb llurs donatius, s'uniren per a fer-la possible.

— Quan al judici teatral, hi ha qui ha dit que havia sortit molt bé, gairebé perfecte. Nosaltres estem satisfets del resultat si el posem en relació amb les poques hores d'assaig que hi havíem esmerçat, però ens sembla que més assaigs ens haurien donat seguretat i que hauria pogut millorar el conjunt.

I res més. Només acabar dient que n'estem sincerament contents, pel de bo que poguérem aportar, i donant les gràcies ben expressives a tots els qui —de tantes maneres diferents— hi treballaren.

Lluís Galobart

La «Feixa de les oliveres»

La façana, les quadres, la pallissa, l'era, les flors,
l'ombra...

CASES QUE TENEN HISTORIA

Can Uñó

No he trobat constància escrita que permeti assentar Can Uñó dins de la història definida en la nostra vila i comarca. Però el temps corre arreu i amb ell la història sempre hi és, distinta en color, en extensió, en intensitat i projecció. I a voltes de ben poc es pot contar llarguíssim. També aquí, la tradició i el record omplen un lapsus i un temps que ens permetran reviure uns anys no pas llunyans i fixar una llar i uns cognoms prou estesos en nostres terres i ben cert sortits de Can Uñó.

Tres generacions conviuen actualment a la casa, i el record definit es per a dues més enrera.

Foren els primers en Genís Uño, casat amb Na Raimunda Calderó. En Genís morí en 1920 als 84 anys, pot ésser encara recordat en el poble. Fort com un roure, morí, senzillament, de vellesa. Es recorden les festes, sortint de missa, a Ca l'Hostalé, a fer la brisca amb altres quatre dels mateixos anys, els avis de ca l'Hostalé, de Can Joan Minguet. Ells mateixos se'n burlaven: tots plegats, 320 anys.

Abans d'aquests, sols records dispersos. Un oncle d'en Genís, capellà que havia sigut de Santa Agnès, de La Roca, quan vell vingué a retirar-se aquí a la casa, amb llibres i records. Li construïren una capella, a l'extrem de la

sala actual, on celebrava cada dia i passava el temps llegint. Res queda de l'altar i els llibres, perquè uns dies es cregueren compromís; pergamins, antiqüitats, papers i altres foren cremats en la passada guerra, davant a l'era.

Na Raimunda era de Can Sora, a La Roca, casa gran i molt vella, actualment dels Uñó. En casar-se, el germà restà a la casa i la seva vida, molt particular, cal ésser contada pel seu interès, vàlua i relació. Als seus 25 anys era un senzill pagès. Conegué i s'enamorà de la filla d'un arquitecte de Barcelona. Es casaren, i llavors el sogre el convencé que fos també arquitecte. Estudià i ho logrà, i bé. Fou Arquitecte municipal de Barcelona i contribuí fort a l'Exposició Universal de 1888, en el projecte i construcció de l'Arc de Triomf, de l'Aurora Boreal, La Cascata i el llac i molts altres edificis, tals la Caserna de Cavalleria del carrer Comerç Es casà tres voltes. La primera muller, esmentada, té el retrat aquí a la casa, i més endavant en parlarem.

Tot això dit s'escaigué vivint ja a l'actual casa, però no fou pas la primera. Els avant-passats d'en Genís venien de Can Gris, de quina casa en resten sols unes pedres, sobre el que fou camí vell del Flix i pràcticament sobre el camí nou, més ample. I encara guarden tradició d'una altra casa que fou abans, la Casa Vella, de la qual no en queda rastre.

No cal insistir, ja ho he fet altres vegades, que la mentalitat d'avui troba difícil de comprendre el que eren, llavors, les cases, i la vida que s'hi duia. Poc més que barraques, i la justesa, tocant la misèria. Sinó, seguiu el que la tradició ens conta.

Dels avant-passats, sense nom ni història, un d'ells, pagès, protagonitzà una tasca ben representativa. Amb el seu burro, la cendra que feia la portava a Barcelona, a vendre-la, ja que amb aigua feien el lleixiu, la bugada d'aleshores. Dos dies d'anar i tornar; al burro no li faltaria herba, ell tornaria amb dos o tres rals, d'aquells, que valien més, però ben poc...

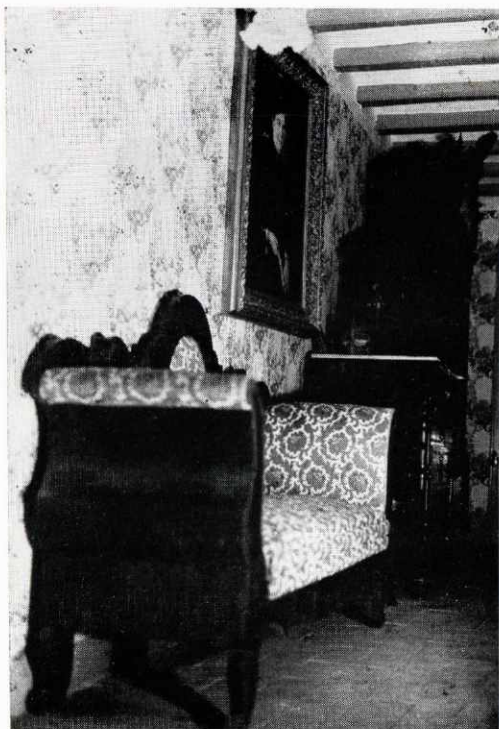
Record d'altre que fou fuster al poble. Tot justesa. Foren anys en que venqueren terres, quedant reduïts al mínim. Fou a partir d'en Genís que es tornà a engrandir la finca amb compres.

Es d'ací, de Can Gris, que venen els Uñó. Els primers de can Madró o Galderich eren nascuts de can Gris. També a Can Pep i Can Peraire, que sortiren de Can Galderich. I altres Uñó que avui són a Ripoll, a Caldes i Barcelona.

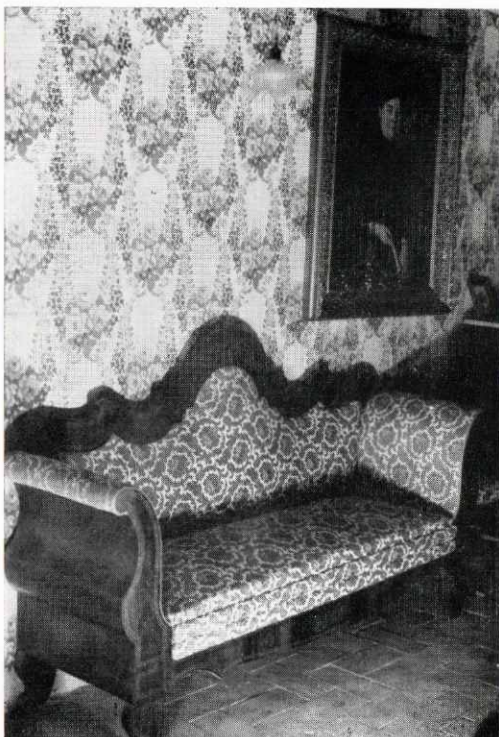
La millora dels temps, el treball i forma de vida desplaçaren els Uñó a la casa actual, millor, junt als conreus i que després descriurem.

Passem ja als pares de l'amo d'avui, en Joan. Foren Josep Uñó Calderó i Na Teresa Calderó Camps, cosins germans. Ella era de Barcelona, però, com tots, provinent de Can Calderó d'Alella, casa antiga i noble, escut d'armes, llavors propietaris de Can Sora.

En Josep fou pagès, nascut a la casa. Engrandí la finca, quasi el doble del que la trobà, deixant-la tal com és ara. Fou jutge, alcalde, caixer de la Germandat de Pagesos, sense treure'n mai un ral. Quan tenia d'anar a Barce-

Un bell racó interior.

El sofà i el retrat

lona per afers oficials esperava que també hi anés el Secretari, en Ramon Roura. Els dos baixaven, cadascú pagant de la seva butxaca, que el poble no els pogués retreure res...

Morí a Barcelona, d'accident, el 1951. L'esposa, molt abans, en 1935.

Les germanes estengueren el nom. Marieta a Can Valenti de Palau, Tere-seta a Can Donat, Roseta a Can Camp de Riells, Sileta a Can Barbany, Pepa a Can Vilardebò de Lliçà d'Avall.

Som ja als actuals, en Joan i Na Joaquina Puigdomènech Mas, de L'Ametlla. No manca la memòria i parlen de les ties i oncles, especialment de Can Barbany, diu el mimat de l'oncle. Allà hi vegé les primeres vaques i tartanes, que influïrien en el curs dels seus negocis.

Recorda i recorda. De petit, pel que es veu, era molt bon minyò, com la majoria dels seus companys. L'escola era molt esverada, fins que no hi arribà un mestre, el Sr. Tramosa, que amb llenya i ciència conseguí força ordre i profit. A en Joan el portaren als «Hermanos» de La Garriga. Cada dia, a peu, company amb en Joanet dels autos. Eren vuit kilòmetres i mig. Es portaven el dinar, li sobrava temps per fer una mica de jardiner a una casa coneguda, anava a comprar una costella, la millor, vint cèntims...

Des dels 18 anys es dedicà a la llet, amb 7 o 8 vaques pròpies i altra llet que recollia. Durant 30 anys la portà cada dia al tren de les 7, a La Garriga. Ni un dia ha fet tard. Abans ja havia munit; el transport el feia amb el seu carro.

Ben conegut arreu, ell es qualifica: el de la gorra i el caliquenyo. Es moto-ritza als 60 anys, primer una «mòbile» i després tres «Ossa». Ni fred, ni matinada són obstacle. Pocs accidents, i no es que li manquessin aventures.

Convien la filla Irene i el gendre Josep Cortès, de Parets. Segueixen i milloren el negoci, propi i dels pares, terra i bestiar. Apassionats de la caçera, van cada any a Olost. Aquest any en Joan portà una trentena de conills... i, de retorn, el bestiar.

Resta la joventut final, fins ara poc a contar. En Joan, Josep i la M.ª Teresa, treball a casa, estudi, fotografia, universitat. Tota una vida per córrer.

Aquesta es la família Uñó, la casa, avui, la del seu record, és un conjunt d'edificis, en realitat tres cases, que un dia serien independitzades. Deixant apart unes primeres dependències, dues cases parcialment unides formen l'actual estatge, compostat amb la planta baixa d'una i el pis comunicant-se les dues. A baix, la cuina, que no manca a la masia catalana, la gran taula de noguera i el menjador. També les cambres d'altre temps: celler, plè de botes, el rebost i el pastador.

El pis, amb la saleta i la sala llarga i dormitoris. Mobles antics, bonics i molt interessants. Un armari perfecte, de fusta d'alba, tallat tot a mà, sobre el torrent, que enclou com just acabat ara. Millor una cònsola, quina cornucòpia no permet bé el sostre, moble molt bó i bonic. Calaixeres de marqueteria, una verge dels Dolors antiga, de talla, una sola peça. Un rellotge de pèndol i el retrat a l'oli de la Sra. Calderó, de qui parlarem a' ans. Bon retrat, de Gaietà Benavent, de Reus, pintor de l'Escola Catalana del segle XIX. Pertanyia a l'Escola de Belles Arts de Barcelona, després a Martí Alsina i havia participat en 1865 a l'Exposició de Madrid.

A les golfes, altres habitacions, i un colomar, sense coloms.

Els baixos de la segona casa, bestiar, conills i magatzems. Però un temps fou casa distinta, fins i tot té forn de pa.

Segueix quadra de vaques i altra casa, tampoc habitada, però complerta. També s'hi conserva el forn de pa. En deien Cà la Magina.

Completen altres quadres de vedells, porxos, garatge, i davant l'era, la pallissa, el pou, tot el que pot necessitar una casa de pagesia i bestiar. I més davant encara, els conreus, regadius, fins a la riera, fita de la finca.

Això es, en poques paraules, el que la tradició ens pot contar de la casa i la família de Can Uñó.

Josep Claret Bargalló

Secció Agrícola i Ramadera

Una vegada més ens disposem a fer un comentari —encara que breu— de com ha anat l'agricultura local durant els últims 12 mesos. Vist globalment i per una persona profana, pot semblar que ha estat un bon any (ha plogut molt, ha fet poc fred, etc.). Doncs no és així, freds tardans, pluges excessives, inoportunes i insistents, pedregades. Per exemple, a l'hora de la fecundació del cereal hi va haver excés d'humitat i aquella no va ser normal; a més, els treballs de la sega, també per culpa de la pluja, no s'han pogut realitzar en el seu moment òptim. No és normal, en aquesta zona, que a últims de juliol encara s'estigui segant (tres setmanes de retard). També la pedra va destrossar a la part nord-est de la localitat totes les plantacions de vinya, cereals, hortalissa (22-6-77). El fred perjudicà les faves, cereals, fruita i avellanes (28-3-77). En definitiva, un mal any degut als factors climatològics, als quals el pagès no té armes per combatre ni tan sols per preveure.

Hi ha, però, molts problemes o factors, contra els quals sí que el pagès pot lluitar. Descobrim-ne algun? Preus. Costos de Producció i Comercialització. Crèdits. Monopolis. Seguretat Social. Vellesa. Atur. Impostos. Sindicats. Política Agrària. Zones Industrials. Importacions. Urbanitzacions. Expropiacions. I molts més que considerem de menys importància.

Si volguéssim desgranar a fons, un per un, tots aquests factors, ocupariem moltes planes. Tot i que ens agradaria molt de fer-ho, ens centrarem en els que ens semblen més importants.

PREUS. — Fins el moment present no hi ha hagut uns preus de garantia que assegurin la rendabilitat del treball del pagès. Això provoca que el camp es descapitalitzi i que la seva gent es vegi obligada a deixar el que hauria de ser el seu mitjà de vida.

COMERCIALIZACIÓ. — Mai el pagès pot dir a quin preu ha de vendre el seu producte perquè li sigui rendable, doncs el preu no el fixa ell, sinó que li ve imposat des de Madrid. Ara bé, no és sols aquest el problema de la comercialització, ja que entre el preu que «cobra» el pagès pel seu producte i el que paga el consumidor, hi ha una diferència tant, tant gran, que moltes vegades arriba a triplicar (i més) el preu que se li ha pagat al pagès. Això perjudica a productor i consumidor, beneficiant a l'intermediari que és el que hi exposa menys.

SEGURETAT SOCIAL. — L'home del camp es veu discriminat respecte dels altres treballadors en no tenir els mateixos drets d'assistència: medicaments i pensions entre d'altres.

VELLESA. — L'home que abnegadament ha dedicat tota la seva vida al camp, quan arriba a vell es troba en una situació econòmica deficient i a vegades es veu obligat a vendre el seu patrimoni, guanyat amb el seu esforç, per manca de les atencions socials i ajudes necessàries.

POLÍTICA AGRÀRIA. — Què s'entén per Política Agrària? La direcció estatal a tots nivells, fins ara, ha provocat tants problemes que es fa difícil enumerar-los tots. Els més greus són: importacions i exportacions molt inoportunes, política de preus segons con-

veniències particulars, manca de planificació de producció, dependència de l'agricultura respecte de la indústria. Queda clar: Aquesta política agrària no és la que volem ni necessitem.

SINDICATS. — Fins ara, el pagès no ha tingut cap sindicat que l'hagi recolzat, i menys defensat, en cap dels seus problemes, tot i que ha pagat obligatòriament la quota sindical. De la mateixa manera el seu patrimoni no ha servit, en molts casos, més que de magatzem.

MONOPOLIS. — El monopoli és el principal problema que pateix el pagès. Mirat superficialment sembla que sigui una ajuda a l'agricultor i ramader. Analitzat, s'hi troben una xarxa de factors negatius que ens desmenteixen aquesta ajuda. Per exemple: Un pagès que no té diners per portar a terme una explotació ramadera, es posa en mans de capitalistes que creu que li solucionen el seu problema. Deixant els tractes econòmics que puguin fer, automàticament passa a ser un treballador dels capitalistes, sense sou ni Seguretat Social, ni veïlesa, etc. A més a més, serveix per a consumir els productes fabricats pels monopolis.

CRÈDITS. — Si el pagès tingués accés fàcil al crèdit, estatal o privat, no es veuria obligat a pactar amb el capitalisme. Li ha mancat informació. Els crèdits a que ha pogut tenir accés no estaven a l'abast de les seves possibilitats (interès elevat), terminis curts, manca de potència econòmica, discriminació, etc.

Fet el plantejament dels problemes que considerem més importants, veiem que l'home té possibilitats de trobar-hi solucions.

Gairebé tots els problemes exposats tenen una causa comú i una solució semblant. La causa és una política agrària inoperant en la qual el pagès mai hi ha intervingut. La solució la trobem en una política agrària feta i pensada pels mateixos pagesos. D'aquesta manera resoldríem tots aquells impediments que fins ara ha estat impossible de resoldre.

A més a més, podem buscar solucions per cada un dels problemes concrets.

PREUS. — És necessari que l'Estat assegurí un preu base rendable per cada producte i que el mateix Estat es faci càrrec dels excedents que hi pot haver en un moment determinat. És molt important que el pagès pugui manifestar, per mitjà del seu Sindicat, els costos dels seus productes. També el pagès ha de ser consultat a l'hora d'importacions o exportacions arbitràries que poden influir en el preu del mercat.

COMERCIALIZACIÓ. — Els productes, tan agrícoles com ramaders, han d'anar directament del productor al consumidor, evitant, per tant, totes les manipulacions i alteracions que fan la majoria dels intermediaris. Arribat aquí, això beneficiaria molt al consumidor i també al productor. Així el consumidor adquiriria productes de més qualitat i a preus no abusius.

SEGURETAT SOCIAL. — El pagès, com a treballador, ha de gaudir dels mateixos drets que disfruten els treballadors de qualsevol altre ram de producció (medicaments, assistència sanitària, pensions decents).

És denigrant que la gent del camp, tenint en compte la duresa del seu treball, estigui encara, en la situació social de fa molt temps.

MONOPOLIS. — És necessari descobrir el parany que el monopoli ens para. Els guanyys tan clars que presenten, tenen una base falsa. Ells volen fer veure que el negoci del pagès és produir ràpid i vendre car. És evident que l'únic negoci que el pagès pot fer és produint a costos baixos i oferir qualitat. Per tant, el que cal és consumir els productes que surten de les nostres terres i no comprar productes manufacturats amb matèries primes importades.

CRÈDITS. — Degut a una sèrie de circumstàncies, el camp està descapitalitzat. És necessari, per tant, invertir perquè el camp sigui rendable. Per poguer invertir falten crèdits assequibles, és a dir, amb interessos baixos, terminis llargs, facilitat i agilitat d'obtenció, crèdits de campanya, subvencions, assegurances eficients de bestiar i col·lites. Una de les maneres de lograr tot això seria la propagació de Caixes Rurals locals on el pagès pogués operar i opinar com a membre actiu d'aquesta Entitat.

SINDICATS. — És absolutament imprescindible que el pagès tingui un Sindicat que li defensi els seus interessos. Aquest Sindicat només el poden formar la gent que viuen directament del treball de la terra. Les funcions d'aquest Sindicat s'han d'estendre a tots aquells àmbits que influeixen en la vida del pagès. Tenint en compte que a partir del dia 1 de juliol d'aquest any la «Hermandad de Labradores y Ganaderos» i la «Cámara Oficial Sindical Agraria» han suspès les seves accions i que a partir del proper desembre deixen d'actuar les persones que representen aquests organismes, els pagesos hem de buscar un Sindicat que reivindiqui tots els nostres problemes.

S'han creat dos o tres Sindicats de pagesos, un d'ells, el de més empena, és Unió de Pagesos, que ja compta en tot Catalunya amb 15.000 afiliats, i ha defensat situacions compromeses, abans inassolibles. En el nostre Vallès «Unió de Pagesos» comença a ser important.

Aquí donem per acabat aquest resum, convençuts i esperançats que la nostra agricultura i ramaderia seran el que tots volem que sigui.

JAUME DANTI I RIU i JOSEP MARGENAT I SAMPERA

HUMOR per Bonet

Associació de Pares d'Alumnes

En l'edició anterior d'aquest anuari l'Associació de Pares d'Alumnes ja es va manifestar fent un petit historial des de la seva fundació.

Ara fa un any, encara l'A. P. A. actuava com a Comissió Gestora, però poc després varen ser aprovats els Estatuts de l'Associació.

Seguint les normes reglamentàries, ben aviat es va convocar una Assemblea General en el Casal Parroquial, invitant a tots els pares d'alumnes del Col·legi. En aquesta Assemblea, després d'una informació als pares assistents, es va procedir a l'elecció dels membres que havien de formar la Junta d'aquesta Associació. No cal dir que fer una elecció amb tants candidats com pares d'alumnes hi havia a l'Escola, la cosa va resultar una mica pesada i lenta, però tot i així creiem que es va fer democràticament.

L'endemà d'aquesta Assemblea, ens vàrem reunir tots els elegits i ens repartírem els diferents càrrecs, també amb votació, complint així els requisits que s'exposen en els Estatuts, per després poguer enviar les corresponents Actes al Govern Civil, quedant ja així aprovada legalment aquesta Associació.

Amb ganes de fer un servei al Col·legi vàrem començar tot seguit la nostra tasca, i fins ara tots els que ens vàrem integrar en aquesta Junta hi hem posat el màxim d'interès per tal de col·laborar en les activitats de l'Escola.

Creiem molt positiu que us poguem dir que continuem essent-hi tots els que ens vareu elegir en aquella Assemblea.

Quant a decisions i actituds que hem hagut de prendre durant el Curs sobre diferents qüestions, podem dir-vos que tots hi estem molt d'acord, i voldríem deixar clar que, per part nostra, hi hem posat tota la bona voluntat per a resoldre'ls, dins les nostres possibilitats, pel bé de l'Escola i de tothom.

El temps actual sembla ser més conflictiu que en altres èpoques i per tant, aquí, igual que en altres llocs, no ens vàrem alliberar de les vagues de professors i també del transport escolar. Podem dir, però, que la nostra Escola segurament va ésser de les menys afectades.

De cara al pròxim curs, que és el que ara ens interessa, tenim un fet imminent, i és que hi ha molts més alumnes que places escolars, encara que s'hi fiquessin un xic apretats. Fins ara això no ens preocupava perquè sabem que hi ha el Projecte de la construcció de quatre aules més en el mateix Centre i que s'havien d'inaugurar pel començament del proper curs, però les obres no veiem que es comencin i ja ens sembla gairebé impossible que pel Setembre es pugui disposar d'aquestes aules. Considerem que el nostre Ajuntament, que fins ara no li han mancat esforços per millorar els mitjans d'ensenyament, també ara farà el necessari perquè aquestes obres estiguin disponibles a l'inici del Curs.

Quant a les nostres activitats, pensem que l'Assemblea General de Pares d'Alumnes podria fer-se en els començaments de curs, encara que ja ho comunicarem en el moment oportú.

Pensem també que a les reunions que tenim periòdicament la Junta, podrien també assistir-hi uns quants pares més de cada curs per tal de viure més d'aprop i estar més assabentats dels quefers de l'escola. Arribat el moment, ja buscarem la manera per tal que hi hagi un cert ordre a l'hora dels avisos.

Per acabar, pensem que tots, pares, mestres i estaments oficials, hem de col·laborar a fi de facilitar el bon funcionament de la nostra Escola, del contrari en sortiríem perjudicats tots i fonamentalment els alumnes que són els nostres fills.

Santa Eulàlia de Ronsana, 27 de Juliol de 1977

A. P. A.

COLEGIOS NACIONALES

Otro curso escolar ha terminado y ya los profesores y alumnos se encuentran disfrutando de las vacaciones estivales esperando el comienzo del nuevo curso.

Durante el curso pasado el Colegio Nacional Ronçana ha constado de 11 unidades distribuidas del modo siguiente: 2 unidades de preescolar en los locales de La Sagrera, 8 unidades de E.G.B. y 1 de Educación Especial en los locales de El Rieral.

Las unidades de preescolar han dejado de ser municipales y han pasado a ser estatales.

La clase de Educación Especial ha estado destinada a aquellos niños que tenían grandes dificultades para seguir los cursos normales no sólo porque necesitaban una recuperación, sino una reeducación. Para poder tener una idea exacta de las dificultades que tenían estos niños y poder ayudarlos del mejor modo posible hemos contado con la colaboración del gabinete psico-técnico **Galton** que ha hecho un estudio de cada niño y ha indicado el camino a seguir para que pudieran superar sus dificultades.

Los honorarios de **Galton** eran bastante elevados, pero se ha podido solucionar gracias a la ayuda económica de la Junta Pro-subnormales.

Estos niños asistían a sus clases normales, pero a determinadas horas de la jornada escolar asistían a la clase de Educación Especial que estaba a cargo de la Srta. Nuria Soler.

En cuanto al profesorado no dependiente del M.E.C. hemos contado, como el curso pasado, con dos profesoras de Catalán y hemos tenido la novedad de contar con una profesora de Educación Física y Deportes.

Durante el curso pasado ha cesado como directora del Colegio Nacional la Srta. Isabel Vila, habiéndose hecho cargo de la dirección D.ª Magdalena Borreguero.

Hasta el momento de redactar estas líneas, y debido al retraso en la resolución del concurso de traslados, no sabemos si habrá algún cambio en el profesorado para el próximo curso. Esperemos que no hayan demasiados.

Para el próximo curso nos encontramos con el problema del exceso de matrícula, sobre todo en segunda etapa y concretamente en 6.º, pues el número de alumnos para este nivel supera los 60 por lo que, de no desdoblarse el curso en dos sextos, será prácticamente imposible trabajar con ellos con los resultados que todos deseamos.

El curso pasado han terminado la escolaridad 36 alumnos, de los cuales 15 han obtenido el título de Graduado Escolar y los demás el Certificado de Escolaridad.

Quisiéramos hacer una llamada a los padres de nuestros alumnos para que durante el curso estén en contacto con los profesores de sus hijos, ya que la labor docente es tarea conjunta de padres y profesores y todos deseamos obtener los mejores resultados.

Hasta el próximo año.

EL CONSEJO ESCOLAR

CADA ANY UN PERSONATGE

En Jaume Uñó i Margó

Per fer-li l'entrevista em dirigeixo a Can Galdrich. El trobo netejant els camps que té al voltant de casa seva i amicalment comencem a fer-la petar. Em fa entrar a casa i allà juntament amb la seva esposa i les netes que entren i surten, comença l'entrevista.

—Nom complert?

—Jaume Uñó Margó.

—Els vostres pares?

—El meu pare es deia Jaume, i era fill de Can Teixidor, la meua mare es deia Madrona i era filla de Bigues.

—Germans?

—Som cinc germans, per l'edat en aquest ordre: en Pere, jo, la Maria, en Josep i la Josepa.

—Edat?

—Tinc 72 anys, vaig néixer al dos de febrer de l'any 1905.

—Podrieu explicar a grans trets una breu història de la vostra vida.

—A l'escola vaig anar-hi molt poc (no gaire més d'un any). Als 11 anys començava a treballar a Can Barbany, els ajudava a cuidar porcs i guanyava 2 rals diaris. Als 13 anys anava a treballar a la fàbrica de xampany que hi havia a Rosàs. Després entrava com a sagal a Can Maset i al voltant dels 16 anys començava a treballar de peó a la carretera. Aquest treball em va ocupar durant 8 anys, entremig vaig fer el servei militar. Degut a una discussió amb el «sobrestant» de la carretera vaig deixar-ho.

El nou treball va ésser a Cabrera de Mataró, durant poc més d'un any. Cada dia portava un carro de verdures de Cabrera a Barcelona. Vaig treballar després a Can Lluís i, anant d'ajudant uns dies a Can Baró, m'hi vaig quedar definitivament fins a jubilar-me. Quaranta-dos anys he estat portant camions a la mateixa casa. Per les meves mans han passat 26 camions diferents.

Els recorda un per un, marques i models; no els cito perquè la llista seria massa llarga.

—Em vaig casar el 5 d'abril de 1941, amb la Remei Flaqué de Can Mallorca i fruit d'aquest matrimoni són en Jaume i en Sebastià.

—Diversions durant la vida?

—Poques; ballar, seguir Festes Majors...

—Fa notar que el fet que cada diumenge tingués de portar el camió de la llet a Barcelona el «lligava» molt. Havia estat 9 mesos seguits sense fer una sola festa.

—En preguntar-li si té alguna anècdota curiosa per anotar me n'explica tal regitzell que no sé per on començar. Des de les aventures del gasogen (que si llenya per la caldera del foc, que si netejar filtres de la caldera del gas) a detalls de tots els pobles i poblets de Catalunya on havia tret o portat palla, fusta, pinso, etc., n'hi ha per fer un llibre. Demostra amb això que té una memòria a la seva edat envejable. De totes elles en destacaré una.

—El dia 12 d'octubre de 1948 havia anat a portar fruita, amb el Quimet de «Can Peles», i tornava amb les caixes buides. Anava cap a Riells i en passar per l'indret de Les Barbotes, 5 homes armats (maquis) van parar-me. Van manar-me que els portes fins allà on el camió tirés. Per desgràcia, havia omplert el dipòsit de benzina a Caldes i, a més, funcionava el gasògen. En dir-me això, vaig fer anar el motor amb benzina sola, a fi que s'acabés com més aviat millor. El que em feia més por, eren els controls de la guàrdia civil. Estava convençut que ens pararien i ells no em deixarien, i ja la tindriem armada. La casualitat va voler que aquest dia fos la festa de la patrona de la guàrdia civil i que no ens diguessin res. En arribar a Porquerisses la gasolina es va acabar i els maquis a la fi ens van deixar, dient-me que si denunciava el fet que ja m'arreglarien, doncs tenien les dades del camió i meves. No vaig fer la denúncia del fet, però se'n van enterar i, al cap de pocs dies, ja em citaven al quartel de la guàrdia civil de Caldes per fer-me un interrogatori. I si no hagués sigut per Mossèn Jaume de Riells i pel noi de Can Ferrer, també de Riells, que tenien bones relacions amb persones influents, hauria anat a parar a la presó.

—La tertúlia ha estat llarga però tenim d'acabar. Li dono les gràcies per la seva amabilitat i em despedeixo de la família.

— — —

Tot marxant penso, en el bé que seria per a tots tenir alguna tarda per poder parlar sense presses amb persones del poble. De quantes coses ens assabentariem! Quin bé no fariem a aquestes persones! Estimariem més la nostra terra i segur que mútuament ens enriquiríem.

Es ben trist estar sempre pendent de les agulles d'un rellotge.

Jaume Valls

HUMOR per I. BONET

HUMOR per ESCOBAR

**Guia
comercial
i
industrial**

RESTAURANTS

La Vall i Can Farell

Especialitat en carns a la brasa

Camp de futbol

BATEIGS - PRIMERES COMUNIONS

CASAMENTS I BANQUETS

Fàcil aparcament - Espaiós parc infantil - Obert tot l'any

Km. 3'500 i 5'500 de la carretera de Caldes a Granollers

Telèfons 844 82 58 - 844 87 07

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

Pablo Giménez

EL RIERAL

Pisos La Sala, 3.º - 2.º

Teléfono 844 90 07

SANTA EULALIA DE RONSANA

Paradis Park

RESTAURANT TIPIC

Camí Serra Granada - Tel. 844 83 10

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCTOR DE OBRAS

**José
Hurtado
Fernández**

Pisos Gol, 3.º, 1.ª - EL RIERAL

SANTA EULALIA DE RONSANA

F L O R S

■ **FLORISTERIA EN GENERAL**

■ **PRODUCTES PER A PLANTES I JARDINS**

■ **LLAVORS**

■ **CERAMICA**

■ **OBJECTES REGAL**

Ctra. La Sagrera - Can Joanet

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**MUEBLES DE ENCARGO
COCINAS DE FORMICA
MODULOS Y A MEDIDA
DECORACION**

CARPINTERIA ARTESANA ● EBANISTERIA

Manuel Gómez Infante

**Casa Joanet - La Sagrera, s/n. - Tel. 844 80 30
SANTA EULALIA DE RONSANA**

TOCINERIA

CARNICERIA

COMESTIBLES

FRUTAS

Especialidad en embutidos

JOSE BASSA

Plza. J. Maragall, s/n.

(La Sagrera)

Tel. 844 81 58

Santa Eulalia de Ronsana

S. BARRI

TRANSPORTES DE MATERIAL PARA LA CONSTRUCCION

Edificio «Cataluña», 3.º 2.º

Carretera de Barcelona

SANTA EULALIA DE RONSANA

Farmàcia
S. Galceran

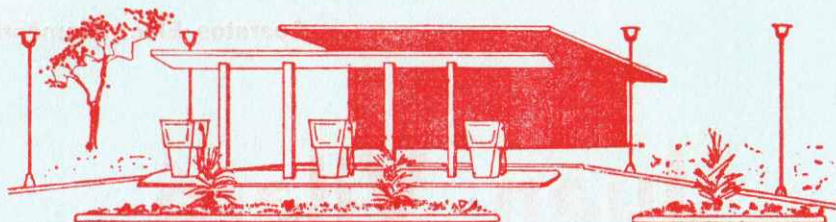

Pl. Ajuntament, 2 - Tel. 844 89 80

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

ESTACIÓ DE SERVEI

Telèfon 844 82 31

Santa Eulàlia

TALLER DE REPARACIONS D'AUTOMÒBILS

Telèfon 844 88 06

Ctra. de Barcelona s/n.

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TALLER ELECTROMECHANICO

— Bobinado de Motores

— Cargas de Baterías

— Instalación Eléctrica

— Aparatos Electrodomésticos

Juan Vilaró

**SANTA EULALIA DE RONSANA
EL RIERAL**

CERRAJERO

F. Franch

Teléfono 844 80 10
SANTA EULALIA DE RONSANA

MERCERIA - PERFUMERIA - GENEROS DE PUNTO

PAPELERIA - PERIODICOS - JUGUETES

G E M A

Pl. Ayuntamiento, 3

Teléfono 844 84 31

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCCIONES

B A R N I L S

Casa BARNILS

Teléfono 844 80 68

SANTA EULALIA DE RONSANA

MERCERIA - TEIXITS - OBJECTES PER A REGAL

Casa Elies

Pl. de l'Església 19

Telèfon 844 81 95

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA
DE SEÑORAS

María Uñó

Calle Virgen del Pilar
SANTA EULALIA DE RONSANA

VENTA DE TODA CLASE DE PRODUCTOS ALIMENTICIOS

J. Ciurans

Casa COSTA

Barrio «El Serrat»

Teléfono 844 81 31

SANTA EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA DE SEÑORAS

**Dolores
Bassa**

Casa Corder - El Rieral - Teléfono 844 82 80

SANTA EULALIA DE RONSANA

PINTURA DECORATIVA

COL·LOCACIÓ DE PAPERS

RÈTOLS

PINTOR MARTÍ

Drogueria

Martí

VENDA DE PAPERS PINTATS, PINTURES

I ARTICLES DE NETEJA

La Sagrera - Telèfon 844 82 59

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

ELECTRICITAT

Isidre Casals

EXPOSICIO I VENDA DE TOTA CLASSE D'ELECTRODOMESTICS

LLISTES DE BODA

Bateries de Cuina - Vaixelles - Cuines - Neveres

Estufes - Màquines de rentar-superautomàtiques

Venedor oficial de

sol-Thermic sa

CALEFACCIO ELECTRICA

Telèfon 844 81 35

El Rieral

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Esther Masagué

ES COMPLAU EN COMUNICAR-VOS QUE OFEREIX

ELS SEUS SERVEIS DE BELLESA FACIAL,

DEPILACIÓ I ESTÈTICA CORPORAL.

La Verneda - Tel 844 80 34

Santa Eulàlia de Ronsana

Transportes

Baró - Bonet

BARCELONA:

Pallars, 129 - Tel 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Tel. 225 69 36

SANTA EULALIA DE RONSANA

Teléfono 844 80 31

CARPINTERIA MECANICA

Andrés Torner

Teléfono 844 80 59

EL RIERAL

SANTA EULALIA DE RONSANA

GESTORIA
Anselmo Clavé, 49
GRANOLLERS

AUTO-ESCUELA
Agustín Viñamata, 3, 3.º, 3.ª
GRANOLLERS

GARCIA

En Sta. Eulalia de Ronsana: Pl. Ayuntamiento

Para encargos en CASA VILA
Representante:

JUAN ESPUÑA

SANTA EULALIA DE RONSANA

LA SALA

Bar

Alimentación

MIQUEL MASPONS

Teléfono 844 87 56

SANTA EULALIA DE RONSANA

EL RIERAL

Fonda Mestret

Joan Puigdomènech

MENJAR CASOLA
OBERT TOT L'ANY

Telèfon 844 82 07
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA FEMENINA

MONTSE

Plaza Ayuntamiento
SANTA EULALIA DE RONSANA

Construcciones Molins, S. A.

Calle Pi Gros - «Urb. Bosc del Forn»

Teléfonos:

OFICINA:

844 81 81

PARTICULARES:

844 82 82

844 90 10

844 81 79

SANTA EULALIA DE RONSANA

Suministros Cladellas

Ctra. San Feliu s/n.

Teléfono 844 83 00

SANTA EULALIA DE RONSANA

Venta al mayor de:

- ARTICULOS PLAYA
- PESCA SUBMARINA
- DEPORTES
- JUGUETERIA EN GENERAL

ESPORTS ORENÇANA
santa eulalia de ronçana

Plaça Ajuntament, 2

Tel. 844 82 03

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Celler de Can Font

BAR - BODEGA

—ENTREPANS—

TRANSPORTES GENERALES

Pedro Vizcaíno

Pisos Cafetín - D

SANTA EULALIA DE RONSANA

Germans B A U

TREBALLS DE FUSTERIA

TALLER:

Can Tabaquet

PARTICULAR:

Verge del Remei

Tel. 844 83 11

SANTA EULALIA DE RONÇANA

BONNEMAISON

SEGUROS GENERALES
ADMINISTRACION DE FINCAS

San Juan Bosco, s/n.

Tel. 844 87 38

STA. EULALIA DE RONSANA

Avda. Victoria, 8

Tel. 870 11 98

GRANOLLERS

RESTAURANT - SNACK-BAR

SANTA EULALIA

AMPLIO SALON PARA BANQUETES Y BODAS

ESPECIALIDAD A LA CARTA

Y A LA BRASA

PARQUE INFANTIL ● PISTA PATIN ● GRAN APARCAMIENTO

Ctra. Barcelona s/n. - Teléfono 844 88 05

SANTA EULALIA DE RONSANA

PISCINAS

SANTA EULALIA

- EFICAZ INSTALACION DEPURADORA
- AMPLIO «SOLARIUM»
- SERVICIO DE «SNACK BAR»
- PISTA DE BAILE

JUAN MONTOYA

En Urbanización «Els Ametllers»

Tel. 844 90 05

SANTA EULALIA DE RONSANA

**PERRUQUERIA
DE SENYORES**

M.ª Dolors

Verge del Remei, s/n. - Bloc A, 1.er, 2.ª - Tel. 844 90 11

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCTOR DE OBRAS

Joaquín Turell

— Casa Pepet Turell —

LA SAGRERA - Tel. 844 88 43

SANTA EULALIA DE RONSANA

COMESTIBLES Y CARNICERIA

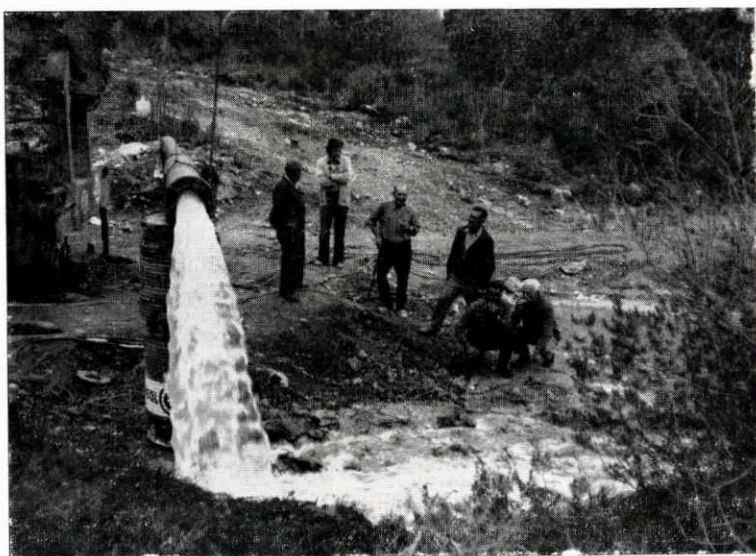
ROSA COMAS

Plaza Ayuntamiento

Tel. 844 81 06

SANTA EULALIA DE RONSANA

ALBIÑANA (Tarragona)

AL MUNICIPIO LE SOBRARÁ AGUA

Un nuevo pozo proporcionará 200 metros cúbicos por hora. El hallazgo ha sido posible gracias a la intervención del radiestesista, señor Creus. (De los periódicos)

JOSE CREUS POU

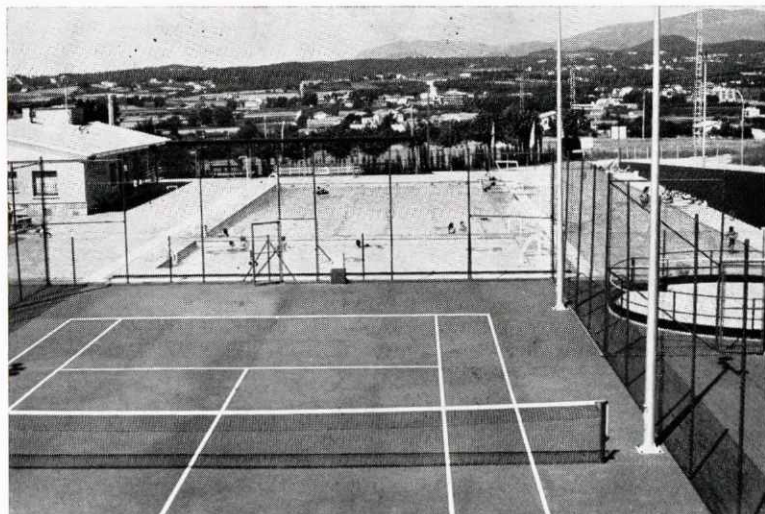
RADIESTESISTA

Virgen de los Remedios, s/n. (Bl. A, 1.º, 1.ª)

Urb. «Can Torras»

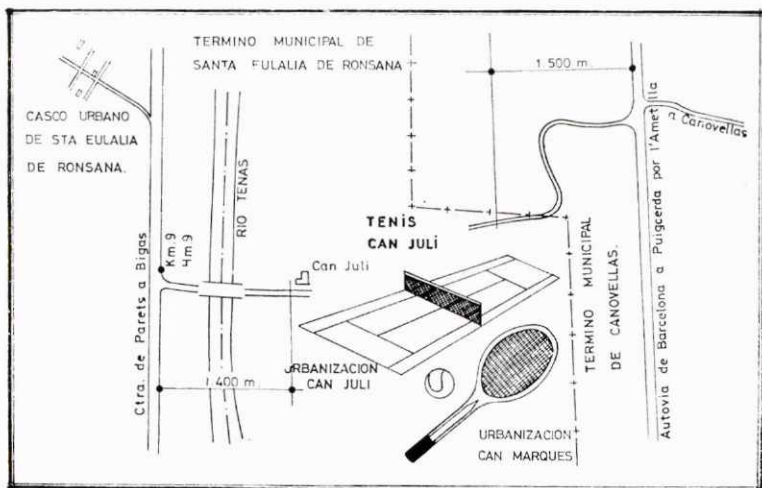
Teléfono 844 87 55

STA. EULALIA DE RONSANA

Piscines i Tennis «Can Juli»

SERVEI DE BAR
«Urbanització Can Juli»
SANTA EULALIA DE RONSANA

FORN DE PA

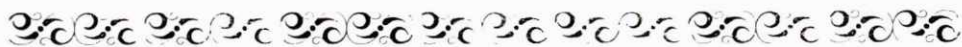
sant antoni

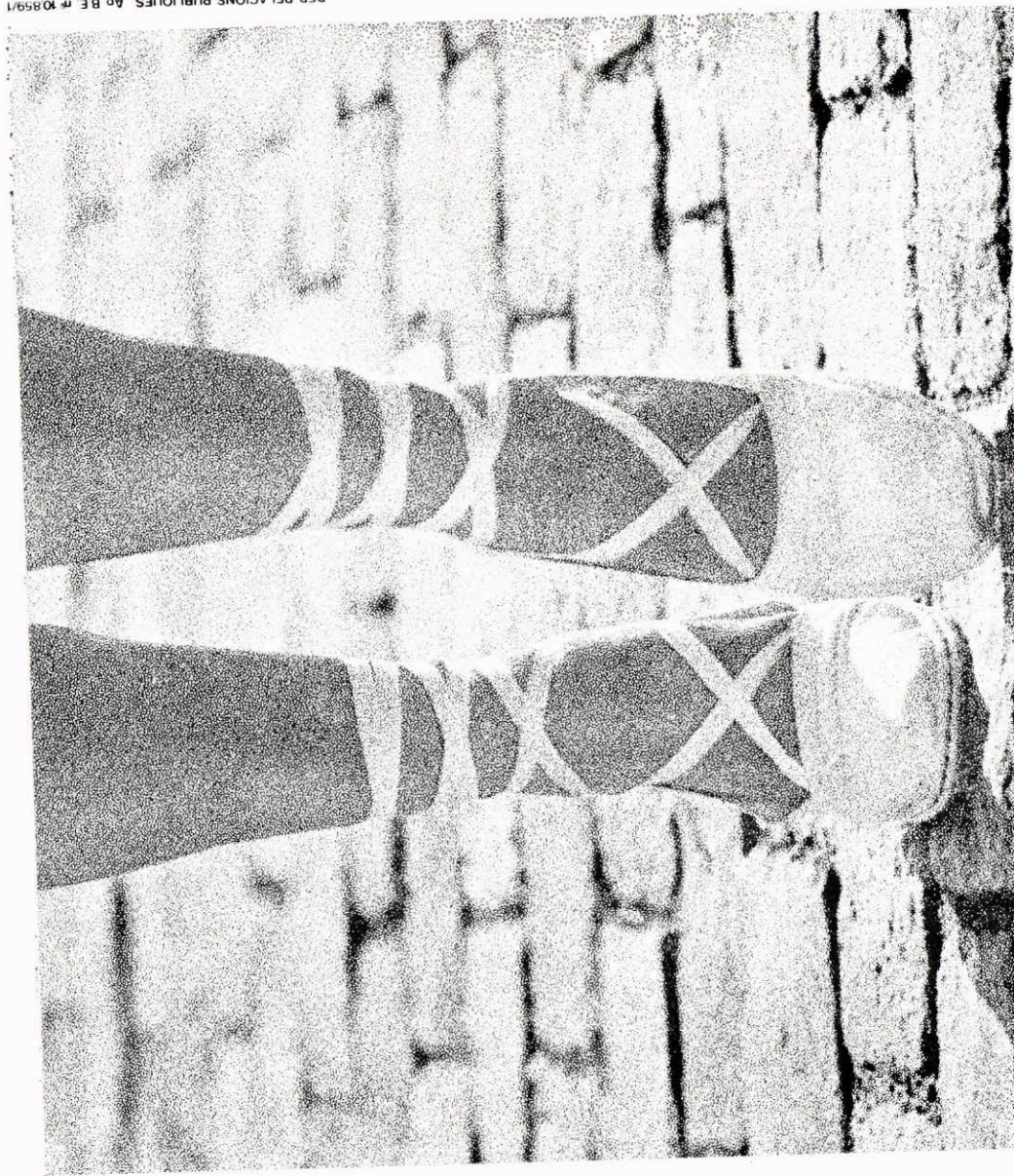
de Jaume PEIG

Telèfon 844 81 80

SANTA EULALIA DE RONSANA

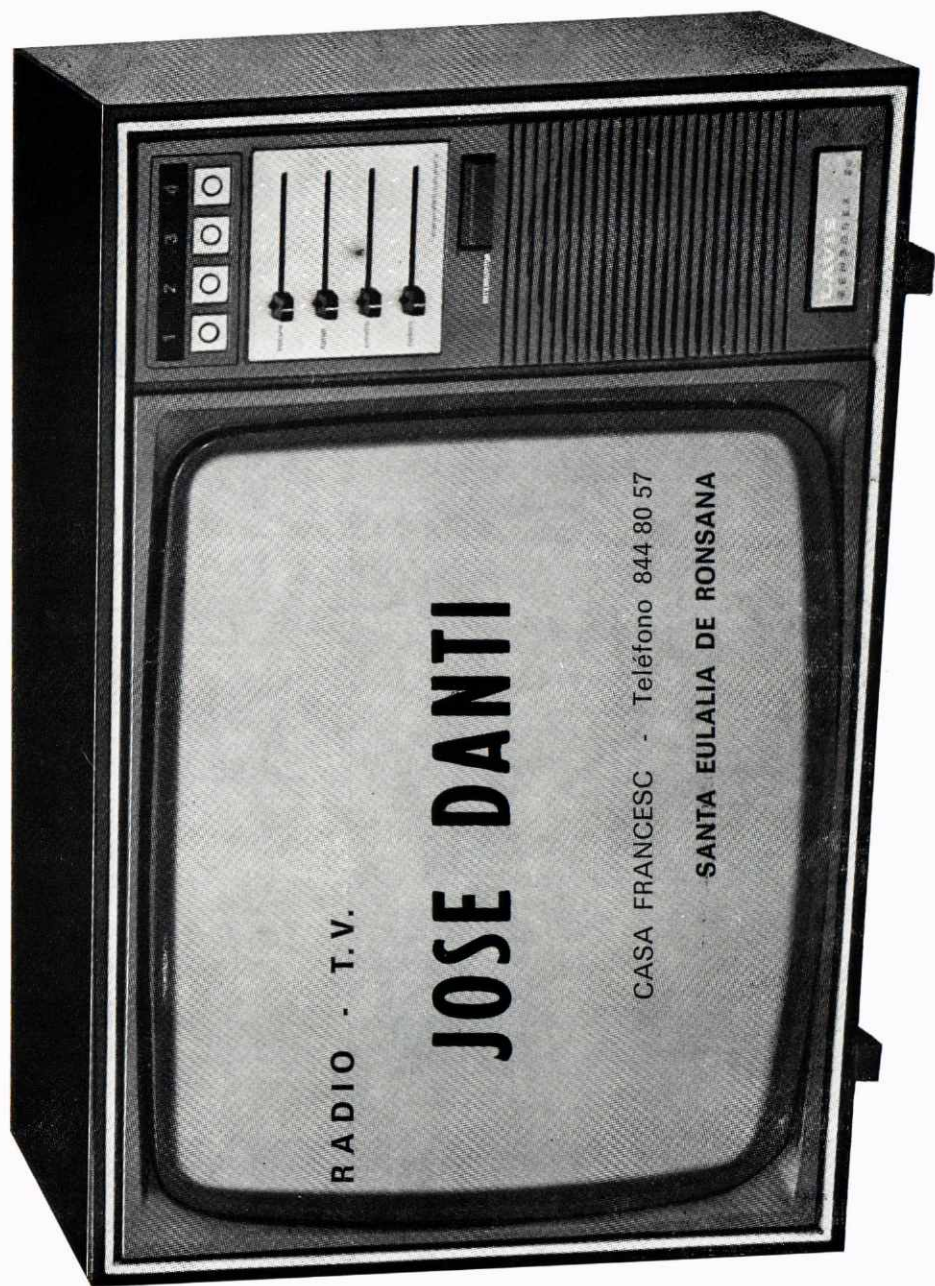

Estimem

tots els qui fan de la dansa
la més bella expressió
de la nostra cultura

BANCA CATALANA

RADIO - T.V.

JOSE DANTI

CASA FRANCESC - Teléfono 844 80 57

SANTA EULALIA DE RONSANA

Pescadería

Santa Eulalia

PESCADOS, MARISCOS FRESCOS Y CONGELADOS

RECEPCION DIARIA

ESPECIALIDAD EN LANGOSTAS VIVAS

Viveros propios

SANTA EULALIA: Pl. Ayuntamiento, 4 (tienda) Tel. 844 82 73

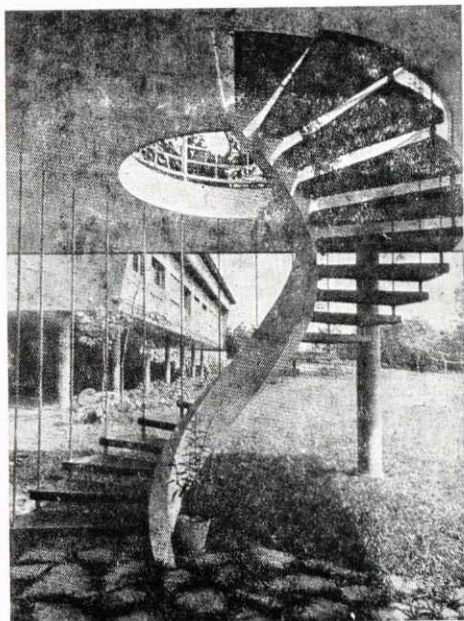
BARCELONA: Mercado Porvenir —235—

**CARPINTERIA METALICA EN
HIERRO Y ALUMINIO**

Puertas enrollables y basculantes

J o m i

de Jose TORRELLAS

San José, s/n.

Tel. 844 83 30 (Taller) - Tel. 844 88 84 (Domicilio)

SANTA EULALIA DE RONSANA

ANTONI AIXELA

Elèctrica Ronçana

**INSTAL·LACIONS D'AIGUA I ELECTRICITAT
INDUSTRIALS I DOMÈSTIQUES**

IL·LUMINACIÓ DE JARDINS I PISCINES

**Casa Careta (El Rieral)
Telèfon 844 82 09**

SANTA EULALIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES - TOCINERIA

CARNICERIA - POLLERIA - POLLOS A L'AST

ANTONIO GUBERN

Almacén de piensos, granos, harinas y forrajes
Frutas - Vinos - Insecticidas

PRECIOS ECONOMICOS

— CASA MARANGES —

Teléfono 844 81 57

SANTA EULALIA DE RONSANA

COVASA

PROMOCION URBANISTICA

Teléfono 844 80 00

Ctra. de Barcelona

STA EULALIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES - FRUTAS Y VERDURAS

POLLERIA Y HUEVERIA - BEBIDAS Y HELADOS

Casa Lola

Vda. de Pedro ROURA

LA SAGRERA

AVANÇANT DE L'ATACAT

Teléfono 844 88 57

SANTA EULALIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES

CARNICERIA - TOCINERIA

Sole

POLLOS A L'AST - HELADOS

844 88 548 - teléfono

Virgen del Remedio (Pisos Torras) - Tel 844 89 09 - EL RIERAL

SANTA EULALIA DE RONSANA

Mateo Dantí

CONTRATISTA DE OBRAS

(CASA MATEO)

Teléfono 844 88 33

SANTA EULALIA DE RONSANA

Casa Vila

(ESTANCO)

- Alpargatería y Mercería
- Objetos regalo y Escritorio

Teléfono 844 90 33

SANTA EULALIA DE RONSANA

Peluquería de Caballeros

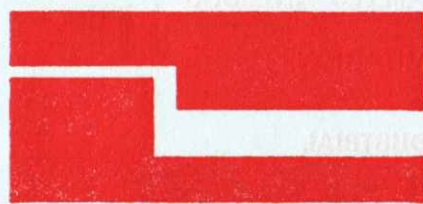
GRAN SURTIDO EN CALZADOS

OBJETOS REGALO Y PERFUMERIA

S. Salvadó

Teléfono 844 88 61

SANTA EULALIA DE RONSANA

 HOPRESA

HORMIGONES PREFABRICADOS

Camino Campo de Fútbol, s.n.

Teléfono 844 83 08

SANTA EULALIA DE RONSANA

COMESTIBLES Y CARNES

COMERCIO DE PIENSOS Y PATATAS

Tienda Nueva de Pedro Tura

Teléfono 844 81 09

SANTA EULALIA DE RONSANA

COLOCACION DE PAPELES PINTADOS

ROTULOS E IMITACIONES

PINTOR INDUSTRIAL

Jaime Iglesias

Ctra. de La Sagrera

Teléfono 844 89 82

SANTA EULALIA DE RONSANA

Ferretería P O M A

TRANSPORTES GENERALES

CON GRUA Y VOLQUETE

Ctra. Barcelona - Teléfono 844 80 60

SANTA EULALIA DE RONSANA

SANTA EULALIA DE RONSANA

Comercial Ronsana

al servicio de la construcción

Gran exposición de aparato sanitario

Crtra. Barcelona, s. n.

Tels. 844 80 00 - 844 80 75

SANTA EULALIA DE RONSANA (Barcelona)

MERENDERO - BAR - ULTRAMARINOS

P A T R O

BEBIDAS DE TODAS CLASES Y HELADOS
ESPECIALIDAD EN «CONILL AMB ALL I OLI»
BRAONS (PARRILLA)
POLLOS A L'AST Y PAELLAS

Teléfono 844 82 33

Calle San Cristobal - El Rieral

SANTA EULALIA DE RONSANA

TOCINERIA - CARNICERIA - COMESTIBLES

José Flaqué Galobart

SERVICIO DE TAXI

El Rieral

Teléfono 844 82 83

SANTA EULALIA DE RONSANA

FORN DE PA

PASTISSERIA

Santa Eulàlia

El Rieral:

Carretera San Feliu

Telèfon: 844 81 60

SANTA EULALIA DE RONSANA

FORN DE PA

PASTISSERIA

Santa Eulàlia

La Sagrera:

c/ Oliveres, s/n.

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TOCINERIA CARNICERIA

Vilardelo

(CASA PUJADAS)

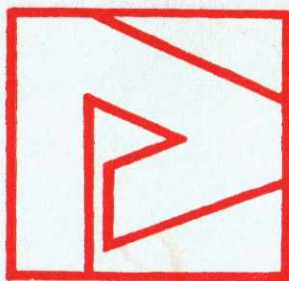

C/Serra Granada - STA. EULALIA DE RONSANA

Teléfono 844 87 82

RESERVADO

BANCO POPULAR ESPAÑOL

Xarxa de sucursals a Catalunya:

Alcanar	Esplugues del Llobregat	Prat de Llobregat
Alcarràs	Figueres	Premià de Mar
Aldea	Fuliola	Puigcerdà
Algesaire	Girona	Ripoll
Alguairé	Granollers	Ripollet
Amer	Hostalric	Roda de Ter
Amposta	Hospitalet de Llobregat	Roquetes
Badalona - 1 ag. urb.	Igualada	Roses
Barcelona - 25 ag. urb.	L'Armentera	Sant Boi de Ll.
Balaguer	La Bisbal	Sant Feliu de Pallarols
Bellver de Cerdanya	La Jonquera	Sant Hipòlit de Volt.
Banyoles	Lleida - 3 ag. urbanes	Sant Hilari Sacalm
Berga	Lloret de Mar	Sant Pere Pescador
Breda	Manresa	Sant Quirze de Besora
Calella	Masnou	Sant Vicens de Castell.
Caldes de Malavella	Mataró - 1 ag. urbana	Santa Coloma de Gram.
Camprodon	Mollerusa	Soses
Canovelles	Mollet del Vallès	Taradell
Cardedeu	Monistrol de Montser.	Tordera
Cassà de la Selva	Montcada - Reixac	Torelló
Castell - Platja d'Aro	Montornès del Vallès	Tortosa - 1 ag. urbana
Castelló d'Ampúries	Olot	Vic
Cornellà del Llobregat	Palamós	Vilassar de Mar

**Organització Regionalitzada a
Catalunya a tò amb les exigències
de la nostra economia**

PELUQUERIA DE SEÑORAS

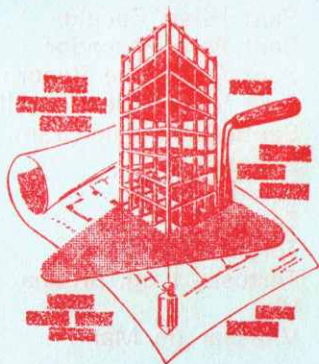
Casa Montes

La Sagra

Teléfono 844 87 66

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONTRATISTA DE OBRAS

**Alfonso
Nateras**

EL RIERAL

Teléfono 844 90 31

Urbanización «Can Torras» — Casa Nateras —

SANTA EULALIA DE RONSANA

HERRERIA de

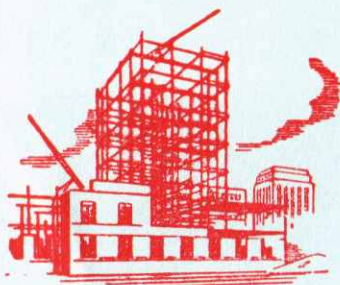
Miguel Barbany

Teléfono 844 81 56

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCTOR D'OBRES

Antoni Gran Raga

Piscines, 1 - Telèfon 844 88 59

Urbanització «Els Ametllers»

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

RESERVADO

Sant Joan Bosco, s/n.

Telèfon 844 80 82

SANTA EULALIA DE RONSANA

Bar Périgola

Teléfono 844 81 32

STA. EULALIA DE RONSANA

Ladrillos

PEIROTEN

de Fco. Girbau

COMERCIANTE EN TODA CLASE DE
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION
TRABAJOS DE REBAJES Y CIMIENTOS

Agente Oficial de ROCALLA y PLASTICO

Virgen del Remedio, 2
El Rieral

Tels. 844 82 56 - 88 58
SANTA EULALIA DE RONSANA

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL
DE BARCELONA

PUBLICACION
PATROCINADA
POR EL MGFO.
AYUNTAMIENTO